Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2261 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 9 august 1956

Maestre ale gherghefului

Ați fost poate vizitatorii unui magazin de Artă Populară și acolo ați aflat, din etichetă, de cooperativa „Muscelu" din Cîmpulung. Poate faceți parte dintr-o formație artistică și, îmbrăcată într-un costum național, ați jucat o horă sau o bătută, v-ați prins cu flăcăii la „periniță", sau ați ieșit în aceleași straie, în întîmpinarea oaspeților străini!

Sînteți curioși să aflați ce mîini îndemînatice au împletit cămășile, iile, fustele, maramele, fețele de masă sau covoarele? Vă prezentăm în fotografia alăturată un aspect din munca tinerelor cooperatoare: Georgeta Cotoanță, Ana Ghinea și Constantina Vlad lucrează la un covor oltenesc, montat pe un gherghef.

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

23 AUGUST — ZILE DE MUNCĂ AVÎNTATĂ

Succesele celor ce muncesc în adîncuri

Apropierea „Zilei Minerului" și a zilei de 23 August, stimulează munca minerilor patriei noastre care sînt hotărîți să cinstească aceste sărbători cu succese tot mai mari în producție.

Bilanțul muncii lor din ultimele 4 luni este bogat în realizări. Minerii de la Lupeni de pildă au recuperat în întregime rămînerea în urmă din primele luni ale anului, iar pînă la 6 august au dat peste planul la zi 5.405 tone de cărbune cocsificabil. De la începutul anului și pînă la 1 august minerii de la Lonea au dat peste plan 5.446 tone de cărbune, iar cei de la Vulcan și-au întrecut planul de producție în ultimele 4 luni cu 3 la sută. Realizările obținute de brigăzile conduse de Ion Jurj și Alexandru Lazăr de la Lupeni, Petre Pilea și Romulus Culda de la Lonea și multe altele fac cinste minerilor din Valea Jiului.

La minereurile de fier și mangan planul de producție pe ultimele 4 luni a fost depășit cu 4,3 și respectiv 2,7 la sută. Minerii de la Ghelar au dat în această perioadă peste plan 1016 tone de minereu de fier, iar cei din bazinul Reșița au extras, în plus față de angajamentul luat în cinstea „Zilei Minerului", 310 tone minereu de fier și 400 tone minereu de mangan. Printr-o muncă rodnică s-au distins brigăzile conduse de comuniștii Ion Bidigă și Dumitru Preda de la Ghelar și altele.

Și tehnicienii și specialiștii din institutele de cercetări miniere închină Zilei Minerului realizări deosebite. Angajamentele lor de a executa în prima jumătate a anului acesta un volum de lucrări geologice cu 41 la sută mai mare decît în perioada corespunzătoare a anului trecut, în vederea sporirii rezervelor de minereuri și cărbune au fost în întregime realizate.

Intrecerea socialistă în cinstea zilei de 23 August a cuprins întreg tineretul de la Combinatul „Grivița Roșie" din Capitală. Secția mecanică execută în prezent cisterne pentru combustibil cu o capacitate de 3.000 litri necesare S.M.T.-urilor din țară.

In fotografie: Ing. Teodor Rogoz (dreapta), ajutat de tinerii Grigore V. Grigore, Nicolae Trifu, Gheorghe Dumitru și Gheorghe Stoica, fac ultimul control înaintea expedierii cisternelor.

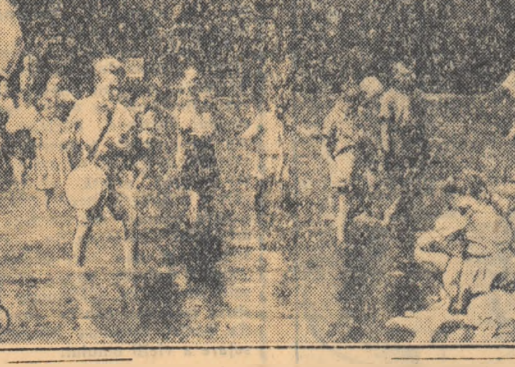
Foto: AGERPRES

Raionul Calafat fruntaș pe regiune

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). Era în primele ore ale dimineții. Mecanicul de batoză Maria Șomișescu și tractoristul Petre Bîrsan se opriseră la marginea comunei Maglavit. Peste cîteva clipe, în întîmpinarea lor a venit utemistul Mircea Tomescu și i-a condus la aria al cărei responsabil era. Ajunși acolo, mecanizatorii au văzut că pot aplica metoda Brediuk. N-au stat mult la gînduri. Utemiștii Constantin Peicu, Petre Cioană și Eugenia Peicu au anunțat primele cete să vină pe arie. Pînă seara batoza a treierat 16.500 kg. grîu. In ziua următoare rezultatul a fost depășit cu 2200 kg. Pe urmă batoza a treierat zilnic între 18—23.000 kg. grîu. Aria tineretului a terminat treieratul cu patru zile înainte de termen cîștigînd astfel întrecerea pe comună, organizată în cinstea zilei de 23 August. In aceeași zi a terminat treieratul și comuna Piscul Vechi. Apoi, altele și altele. Astăzi, raionul Calafat este fruntaș pe regiune.

Clipe de neuitat

Privești fotografiile și îți dai seama cît de plăcute sînt zilele de vacanță. Despre ele vorbește reportajul „Clipe de neuitat" pe care îl publicăm în pag. 3-a.

ÎN MISIUNE DIPLOMATICĂ

Reprezentată prin tinerele Lucreția Crăciun și Maria S. Petre — filatoare fruntașe la secția ringuri — „Industria Bumbacului A", a fost în vizită la Uzinele textile „7 Noiembrie".

Cele două reprezentante au venit aici să demonstreze cum se poate deservi deodată, trei și chiar patru părți de ring lucrînd după metoda celor mai optime mînuiri.

Dar ele au mai venit și pentru a împrumuta calitățile cele mai bune, mai noi, ale filatoarelor de aici, metodele avansate de organizare și deservire a locului de muncă, pentru ca, împreună, să obțină un regim de lucru cît mai bun.

Primite de unele persoane cu destulă răceală și rezervă — aproape neîncredere aș putea spune — tinerele noastre și-au dat seama nu numai de faptul că acest schimb de experiență nu a fost în prealabil pregătit de conducerea tehnică și politică a întreprinderii „7 Noiembrie". Ele au mai înțeles, lovindu-se de zidul neîncrederii femeilor mai vîrstnice în special, greutatea îndeplinirii sarcinii lor.

Dar nu s-au descurajat.

Insoțite de inginerul Ion Dagner, șeful serviciului normare, textilistele de la I.B.A. au făcut cunoștință cu lucrătoarele, cu mașinile. Astfel a început asaltul peretelui de gheață. Tactul și perseverența de care au dat dovadă cele două mesagere ale metodelor înaintate, dorința lor de a face treabă, au răzbit.

Cu oarecare timiditate, provocată de necunoașterea locului — a oamenilor, a mașinilor — Lucreția Crăciun și Maria S. Petre și-au început lucrul.

Stînd de vorbă cu lucrătoarea de care se apropiau în mod prietenesc, îndrăzneau cîteva clipe să lege un fir care din întîmplare se rupea în dreptul lor. Asta așa, fără a curma vorba, în mod involuntar, nedînd faptului nici o importanță.

După două, trei sau chiar mai multe asemenea operații, titulara mașinii observa ceva nou în felul de a lega firul. De-abia aici discuția, pînă acum convențională, intra în subiect.

— Păi, să vezi, dragă, și mie mi-a arătat instructoarea cum se lucrează cu noi mînuiri, dar îmi vine foarte greu.

Asta a fost în prima zi. A doua și a treia zi lucrul a mers mai bine.

Conștientă de importanța mînuirilor optime, tovarășa Vasilica Bucura, secretara U.T.M. de secție, a reușit să lucreze în perioada schimbului de experiență ore întregi după metoda nouă. La fel Ana Bîdu și multe altele. Alternînd-o cu vechile metode, după care sînt obișnuite să lucreze, filatoarele de la „7 Noiembrie" au reușit totuși să deosebească calitatea noului fir, care, legat prin noua metodă, atinge un indice de calitate de 99—100 la sută.

Primul pas a fost făcut.

★

Aplicarea mînuirilor optime în filatură este o sarcină trasată de direcția generală respectivă din M.I.U. de mai bine de șase luni. Folosirea lor asigură o producție de calitate superioară, un indice de economii mult mai mare, o productivitate mai ridicată. In acest scop au fost pregătite instructoare care să sprijine și să îndrume învățarea și aplicarea mînuirilor corecte în întreprinderi. La „7 Noiembrie" însă, pînă de curînd acest lucru nu se reușise îndeajuns.

In ședința de analiză, care a avut loc la sfîrșitul schimbului de experiență, această problemă, ca și multe altele, a fost ridicată cu multă competență de Lucreția Crăciun și Maria S. Petre.

In prima zi a schimbului, instructoarea a lucrat la levată, a doua zi — la ringuri, a treia — a ajutat alt loc de muncă, a înlocuit fete care lipseau. Dar aceasta e misiunea ei?...

Nici metoda folosită în predarea noilor mînuiri n-a fost cea mai nimerită.

Intregul colectiv al secției ringuri trebuia împănțit în așa fel încît, după inițierea brigadierelor, acestea să constituie un prețios ajutor al instructoarei, care apoi să nu facă decît să controleze aplicarea metodei noi.

In prezent se lucrează încă după vechile mînuiri.

Risipa produsă e calculabilă. Datorită proastei execuții a mînuirii firului la prindere, (se mai practică tragerea firului pe șold), fiecare lucrătoare care lucrează astfel pierde material echivalent cu 20 rochii pe an.

Schimbul de experiență între „Industria Bumbacului A" și „7 Noiembrie" a avut darul de a împrăștia ceața care înconjura răspunsul multor probleme dificile și nerezolvate.

Această rezolvare a venit din analiza făcută de harnicele mașiniste de la „7 Noiembrie", cu ajutorul observațiilor auzite de la musafire:

— Eu, deși sînt mai în vîrstă, recunosc superioritatea noilor mînuiri. Am să caut să le aplic și să-mi ajut și brigada în adoptarea lor. (Florica Gheleș — brigadieră).

— Ajutată de tovarășa Maria S. Petre, pe care o cunosc mai de mult, nu mi-a fost prea greu. De altfel am lucrat după sfatul pe care mi l-a dat. Noua metodă nu se poate învăța dintr-o dată. Dar alternativ, lucrînd și după noua metodă, voi mări din ce în ce perioadele pînă voi lucra numai cu mînuirile optime. (Ana Bîdu — mașinistă).

— Observațiile făcute sînt juste. Curățenia nu e desăvîrșită. Avem lucrătoare bune — de exemplu Gherghina Pancea — care sînt însă neglijente. Lucrează neconștiincios. Vom ajuta controlul tehnic și instructoarea în munca de extindere a noilor metode. (Petrache Nicolae — maistru).

Maria S. Petre le-a răspuns:

— Vă dorim spor la muncă și vă invităm la noi, la „Industria Bumbacului A", pentru a vedea că observațiile pe care le-am făcut sînt justificate și, mai ales, că aplicarea noilor mînuiri nu e la noi un aspect izolat, ci un fenomen de masă, aproape general.

ED. MARCOVICI

Un nou tip de motor electric

Recent, ing. Henry Aslan, laureat al Premiului de Stat și ajustorul Ion Taran de la întreprinderea „Electrotehnica" din Capitală au conceput și realizat un nou tip de motor electric cu un singur bobinaj. Motoare de acest fel nu au mai fost produse pînă acum în țara noastră și nici literatura de specialitate din alte țări nu amintește de înfăptuirea unuia similar.

Randamentul obținut arată că noul motor romînesc se situează alături de cele mai noi tipuri de motoare electrice pentru tehnica dentară. Un lot din noul tip de motoare electrice realizat la întreprinderea „Electrotehnica" a fost trimis la expoziția permanentă industrială a R.P.R. de la Cairo.

In legătură cu... „Marea opoziție" a planetei Marte

Stimate domnule Cosașu,

Avînd în vedere fericita apropiere dintre planetele noastre în cadrul „marii opoziții" din acest an 1956, sensibila lor apropiere pînă la numai 57.000.000 km.; cunoscînd destinderea internațională intervenită precum și juna dvs. curiozitate față de Marte — vă invităm cu cea mai mare plăcere în luna august pe planeta noastră. Nu încape îndoială că în lumea dvs. atît de evoluată veți găsi un mijloc de transport comod pînă la noi; dacă veți întîmpina dificultăți pe această linie — deși e absurdă presupunerea, atîtea catastrofe desăvîrșite pe care le-ați realizat stînd mărturie asupra posibilităților dvs. — totuși, în acest caz, comunicați-ne rapid și vom face totul pentru a vă ușura deplasarea.

In așteptarea dvs. precum și a oricăror altor pămînteni etc., etc., etc.

Stimate domn.

Politețea invitației dvs. mi-a confirmat pentru a nu știu cîta oară gradul înalt al civilizației marțiene. Ironia cu care ne tratați mă face să presupun trecerea acestei civilizații prin cîteva experiențe dureroase. Concluzia scrisorii mă îndeamnă la un gînd bun și pentru literatura planetei dvs.

Oricum, fac parte din cei cîțiva care cred tenace că pe Marte există viață nu numai în formele ei elementare: savanții noștri au reușit să ne plictisească cu atîtea îndoieli. Am convingerea că pe planeta dvs. se petrec exact aceleași evenimente de pe planeta mea: mă bazez nu pe puncte de vedere științifice, atît de instabile și contradictorii, ci pe cîteva eterne calități omenești — modestia, generozitatea, solidaritatea, spiritul atotbiruitor de imitare...

Nu se poate ca noi, cei de pe Terra, să fim unici în univers; nu se poate ca frumusețile create de noi pe pămînt — revoluțiile, simfonia pastorală, canalul Volga-Don, poezia lui Whitmann — să nu aibă o capacitate solară de strălucire și influență, ducînd la instinctive imitații pe toate teritoriile galaxiei; trebuie să ne mai rotim cu cîteva miliarde de semeni, răspîndiți pe toate planetele, în jurul titanului. Cel puțin e cu totul verosimil că, asemenea nouă, ați însoțit acea monotonă mișcare de rotație — cu sonate și sonete, cu decrete și teorii, cu utopii și lumini, cu telefoane, diligențe și transatlantice. Tocmai pentru că vă cred atît de apropiat mie vă scriu aceste rînduri, la capătul cărora solicit înțelegerea dvs. deplină.

Domnul meu, în luna august nu voi putea vizita Marte. In luna august plec la mare, la Mamaia. Sfîrșitul lui iulie și primele zile ale lui august mi-au fost ocupate cu confecționarea unor pantaloni scurți și a unui slip adorabil. La 6 august sînt la Mamaia.

Nu am văzut în viața mea marea, deși am opt clase de liceu și stagiul militar satisfăcut. Am citit foarte multe despre mare; pe planeta noastră, orice om care se respectă trebuie să-și spună părerea în scris despre mare. Evident, știu că e măreață, sălbatică, furioasă, blîndă, senină, cutremurătoare, — și acestea-s abia primele adjective care-mi vin sub condei. Știu atît de precis cum e marea — încît aș putea să renunț și să viu la dvs., pe Marte. Dar presimt că voi avea acolo, la mare, o deziluzie dulce care mă atrage: liber de toate adjectivele lumii, voi descoperi-o numai frumoasă, pur și simplu frumoasă. E tot ce-i mai banal pe pămînt — un lucru frumos. Dar pentru cea mai măruntă și mai banală frumusețe de pe pămînt, renunț oricînd la Marte. E poate prea mult orgoliu de pămîntean în cele ce-ți scriu, dar nu te cred străin de înțelegerea acestui sentiment admirabil. Așteaptă-mă deci peste 17 ani, la următoarea „marea opoziție" sau, ca să fiu sincer, nici atunci...

Cu adîncă stimă

RADU COSAȘU

TOȚI TINERII DIN SAT ÎN GOSPODĂRIA COLECTIVĂ

Din experiența organizației de bază U.T.M. din gospodăria colectivă Corbu de Sus, regiunea Constanța, în atragerea tuturor tinerilor țărani muncitori alături de colectiviști.

Intr-una din zile, acum cîțiva ani, utemistul Ilie Fricosu discuta cu Manolache Marin, Agop Agop, Faina Ilie, Dumitru Fricosu, Ion Cuturui și alți colectiviști din Corbu de Sus.

— Gîndiți-vă dacă Manolache al lui nea Tudor, Ion al lui Paraschiv, Ion al lui Dragu, Agop sau Maria lui Dușcă și Dobra lui Manolache ar fi colectiviști...

— Nu-i rău ce zici tu, Iliuță.

— Ii aducem noi curînd, n-aveți teamă. Dar mai întîi ei vor să vadă roadele muncii noastre.

★

La sfîrșitul anului, tînărul Dumitru Trașcă a ridicat de la gospodărie, pentru cele 406 zile-muncă, mai mult de 4.400 kg. cereale, cărora li s-au adăugat legume, bani și furaje. Și nu era singurul în această situație.

La împărțirea veniturilor au asistat și tineri cu gospodării individuale. Ii interesa mai ales ce-au făcut cei de etatea lor. Cel mai bun sfat îl puteau da numai cei aflați deja în gospodărie. Asta îi îndemna ca de fiecare dată cînd îi întîlneau pe tinerii colectiviști să aducă vorba și despre gospodărie.

La propunerea organizației de bază U.T.M. din gospodărie, toți utemiștii și tinerii, colectiviști și necolectiviști, au pornit o acțiune de înfrumusețare a satului. Inițiativa a dat rezultate bune. S-au plantat 800 de puieți, s-a reconstruit un podeț de piatră, s-a amenajat fațada căminului cultural. După terminarea tuturor acestor lucruri, s-a organizat o seară distractivă.

— D-apoi naiba să le mai înțeleagă de rosturi, spuse Florica lui Dună. Uite, mă gîndesc la Verhan. N-aș fi crezut nici în ruptul capului ca tocmai el, care era atît de sărac mai înainte, să primească de la colectivă 2457 kg. porumb, apoi 1500 și ceva kilograme de orz și cîte altele.

— Ce vorbiți voi de alții cînd Ion Fiscăt e la doi pași. Ia spune-le, Ioane, cît ai luat tu cu totul de la gospodărie? interveni din nou Ilie.

— Așa, una peste alta, am dus acasă, pentru cele 505 zile muncite de mine, 5565 kg. cereale, 175 kg. floarea-soarelui, peste 1000 kg. cartofi, mai mult de 1500 kg. legume, bani...

— Bine măi, dar ce faci tu cu atîta amar de bucate? se ridicară mai multe voci asupra lui Ion al lui Fiscăt.

— De. fac și eu ca alții. Știți prea bine că Ion al lui Predoi, Ion Enache, Ion Pepene și cîți alții și-au ridicat în toamnă case noi. Poate m-oi hotărî să-i urmez și eu.

★

Averea colectiviștilor era într-o

(Continuare în pag. III-a)

O tragedie? Da de unde!

Vesel ca un băietan pus pe joacă, se dădu jos din pat și așa, numai în pijama, ieși pe terasă.

— Ai să răcești... îl amenință nevastă-sa, fără prea multă convingere în glas, văzîndu-și mai departe de călcatul pantalonilor.

— N-am să răcesc... o asigură dînsul întinzîndu-și brațele spre soare, exact în același fel în care sînt arătați oamenii în unele reviste ilustrate.

...A înflorit caisul... șopti dînsul tremurînd de uimire și fericire.

— Probabil... admise și femeia în cele din urmă.

— Maricica, dragă, grăbește-te, am o ședință... o rugă „optimistul" nostru fără să dea atenție răcelii cu care îi vorbise soția.

Știa de mult că ea nu-l mai iubește, dar nu voia să discute despre asta, puțin îi păsa dacă ea făcea totul din obișnuință, nu murea de curiozitate să afle ce gîndește în timp ce-i prepară plăcintele cu nucă. In pragul ușii își duse degetele la gură și îi asvîrli o bezea cochetă. Femeia, în loc de răspuns, îl învălui într-un zîmbet fals din cap pînă-n picioare. El nu se simți jignit. Dimpotrivă, era în culmea fericirii. Ii mulțumi și pentru acest zîmbet, așa fals cum era. De mult nu mai făcea mofturi în materie de sentimente. Era econom și rațional. O strîngere de mînă ipocrită îi însufla optimism pentru luni de zile. C-un zîmbet fals se hrănea un an întreg. Metabolismul său sufletesc avea o ardere înceată.

— Cheamă o femeie să te-ajute la spălat... o sfătui el văzînd-o atît de trasă la față. Pentru a suta oară îi dădea sfatul acesta: Așa, numai ca să spună ceva. Maricica înțelegînd impasul lui deseori lua parte la acest joc.

— Bine.. am să vorbesc cu Aglaia să mi-o trimită pe femeia ei...

El zîmbi din nou și plecă făcîndu-i semn cu mîna, pînă ce coborî ultima treaptă.

24 de ore DIN VIAȚA UNUI „OPTIMIST"

— Portret satiric —

„Merge tovarăși? Merge!"

„Salutare la toată lumea!" striga dînsul bucuros strîngînd mîna portarului și întrebîndu-l cînd are de gînd să pună capăt burlăciei. N-avea vreme să-asculte răspunsul; mai erau doar atîți funcționari cărora trebuia să le strîngă mîna, atîți celibatari care trebuiau sfătuiți să apuce calea fericirii matrimoniale.

In drum spre cabinetul capitonat împărțea cu dărnicie salutări, zîmbete, felicitări, bătăi pe umăr, îmbrățișări, strîngeri de mînă. „Salutare la toată lumea"! Dacă întîlnea o fată o anunța cu solemnitate: „Tovarășă Aurica! A venit primăvara!" Tinerilor le făcea observații în legătură cu croiala și culoarea vestmintelor... și chiar cu... chiar cu sentimentele ce trebuie să se înfiripe cît mai curînd în acest romantic anotimp. „Să nu vă mai văd cu culorile astea posomorîte, cu negru, cu cafeniu. Gri, albastru, alb! Și îndrăgostiți-vă! Să clocotească sîngele în vine! A venit primăvara...! Dacă nici acu... primăvara"...

La reuniunile tovărășești se simțea în largul său. Dansa cu toate femeile și în primul rînd cu nevasta grasă a liftierului. La periniță cerea cu fanatism să se respecte datina străbună, fata să stea în genunchi și să-l sărute pe gură cu patimă. Dacă încerca să-l sărute părintește pe frunte făcea scandal, oprea muzica și obliga fata să respecte tradiția strămoșească.

Omul cel mai fericit din instituție pierdea astfel multă vreme cu felicitările, invitațiile la un păhărel de Tîrnave, cu îmbrățișatul colegilor întorși curînd de pe teren.

Dădea apoi o raită prin birouri și întreba: „Ei tovarăși merge? — Merge, tovarăși!" La întrebarea: „Ei tovarăși merge?" își

răspundea tot el: „Merge, tovarăși, merge".

Intrebarea nu era de fapt o întrebare, ci echivalentul sonor al unui surîs sau al unei bătăi prietenești pe umăr. Dacă încercai să-i spui cîteva cuvinte mai neplăcute le acoperea literalmente printr-un răcnet entuziast. „Se rezolvă, tovarășe. Se rezolvă!".

„Dacă analizăm adînc"

Tuturora le aducea liniștea, toate conflictele le aplana. După o discuție cu dînsul, nimeni nu mai avea probleme.

Mergea pînă acolo cu entuziasmul și bunele intenții încît obliga oamenii să-i zîmbească.

— Te rog, tovarășe... te rog. Lasă mutra asta... Ei, hai, zîmbește puțin... Inchipuiește-ți că te afli la fotograf... Fii vesel! Viața e frumoasă... Iar cu frămîntări? Iar cu probleme? Mai dă-le dracului de frămîntări!!...

Tînărul, necăjit că nu i se da voie să urmeze cursul fără frecvență, făcu un efort supraomenesc și îi zîmbi totuși. Fals. Ei și? Zîmbet să fie.

— Ei, așa îmi placi, tovarășe, se bucura dînsul mulțumit de transformarea subalternului. Cu entuziasmul specific tinereții, cu zîmbetul pe buze... Și nu te mai frămînta atîta pe chestia studiului.. N-o să mergi anul ăsta la facultate, o să mergi la anul. Ești tînăr. Cîți ani ai?

— 19!

— Și la 19 ani umbli ca un boșorog, cu ochii în pămînt? Să duduie pămîntul sub tine! Sper că mă înțelegi, ștrengarule. Iubește, țipă, sparge geamuri... Mai fă-o și tu de oaie, acum, cînd ești tînăr, — își ieși șeful din fire văzînd că planurile sale generoase nu trezesc în sufletul tînărului subaltern ecoul dorit.

După intensa muncă de lămurire i se făcu foame. In mod excepțional hotărî să ia masa la cantină. Fiindcă eram oarecum prieteni se așeză la masa mea.

— Poftă bună tovarășe!

— Mersi...

— Ce avem azi?

— Ciorbă de cartofi...

— Mîncarea mea preferată... Și felul doi?

— Musaca de cartofi!

— Grozav, mîncarea mea preferată! E și felul trei?

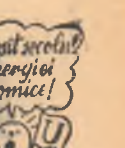
— Nu... Marți nu se dă desert...

— Nici nu era cazul... remarcă el, bucuros că marțea nu se dă desert. După musaca nici nu merge.

— Slăbuță ciorba... remarc eu și las neatinsă mîncarea dînsului preferată.

(Continuare în pag. 3-a)

Forțele nucleare în slujba vieții

Primele însemnări despre o vizită în Uniunea Sovietică. Cu ce se poate începe? Și mai ales vom fi în stare să cuprindem în cuvinte întreaga bogăție de fapte? Dar oamenii, sau mai mult, prietenii care ne-au devenit dragi? Iar în afară de sărăcia posibilităților noastre de exprimare, față de noutatea și complexitatea impresiilor e deosebit de greu să scrii după ce „meridianele sovietice" au fost parcurse de un călător ca Geo Bogza. Ne gîndim la nopțile albe, care îmbrăcau în lumină orașul de pe malurile Nevei. Poezia lor am trăit-o de două ori, cu filele din Bogza mereu prezente în minte. „Oceanul aerian" — o altă pagină a maestrului — de-a dreptul ne-a surprins prin veridicitate, atunci cînd l-am simțit viu, pulsînd lîngă noi, pe aeroporturile orașelor sovietice, așa cum ni l-am închipuit citindu-l pe Bogza. Dar, trebuie s-o spunem, sînt necesare unele corectări. Pe oceanul din înaltul cerului și-au făcut apariția „nave" noi. Și ele reprezintă viitorul, ceea ce ne închipuim a fi zilele de mîine. Sînt avioanele cu reacție, aliniate pe aeroporturi, sfidînd unele prin mărime, altele prin formă imaginația noastră, mereu mai sărăcită față de realitatea științei zilelor noastre.

Și parcă pentru a ne dovedi că Jules Verne sau Wells sînt niște oameni — chiar și el — ce n-au avut decît o perspectivă limitată, iată unul din celebrele „T.U. 104", unul din cele care i-au entuziasmat chiar și pe puțin expansivii englezi. La București am recitit comentariile mai vechi ale presei engleze, și acum le-am înțeles mai bine. „Rusia — scria „Daily Mail" — a uimit lumea occidentală prezentînd avionul „T.U. 104"...

Și așa am găsit și subiectul primelor însemnări: cîteva date despre realizările mai recente ale științei și tehnicii sovietice. Mai ales că în acest subiect faptele exacte, cifrele și formulele ne scot din impasul imposibilității de a exprima, așa cum am dori, cele văzute într-o călătorie de neuitat.

Așa că a doua zi — vizită la Expoziția industrială din Moscova.

Acolo ne-am dat abia seama că ne-am pripit. A vorbi despre toată expoziția, chiar numai a o descrie, înseamnă să fii un fel de specialist universal, un atotștiutor.

Orele trec prea repede. Un pavilion, două, trei... zece și așa pînă la douăzeci. O mie de mașini, peste trei mii de diferite aparate, șase sute de modele și machete, fotografii, diagrame. Și fiecare dintre aceste mașini și aparate îți solicită atenția. Multe sînt în funcțiune. Unele te impresionează prin mărime și perfecție, cum ar fi de exemplu, imensul rotor al hidroturbinei de la centrala Kuibîșev, cîntărind 496 tone (nu e nici o greșeală de tipar — 496), cu un diametru de 9,3 metri. Sau noile tipuri de automobile și motociclete. Aci e foarte interesant numărul mare de oameni care se interesează de unde pot cumpăra noile mașini. De altfel, ultimul tip de „Moskvici" l-am întîlnit pe străzile Moscovei, Leningradului, Kievului. Vă asigurăm că o plimbare cu micuța și eleganta limuzină e deosebit de atrăgătoare.

Și după marile pavilioane închinate industriei grele și extractive, iată cele ale industriei ușoare, ale industriei de aparate medicale și, în sfîrșit, pavilionul industriei alimentare, un adevărat paradis gastronomic.

Am terminat vizita? Nu! De-abia începe, căci ne-am gîndit să ne limităm azi la unul din cele mai interesante pavilioane: energia atomică în scopuri pașnice.

Minunile atomului ne uimesc. Sală după sală asistăm la desfășurarea unei prezentări, cred, unice: lupta pentru a pune în slujba omului forța nemaiîntîlnită a desintegrării nucleului. Desigur că într-o singură pagină nu vă vom putea prezenta decît cîteva exponate.

Și chiar în acea zi cînd vizitam expoziția, ziarele sovietice publicau Apelul privind dezarmarea adresat de sesiunea Sovietului Suprem, parlamentelor din întreaga lume. Am înțeles atunci mai bine acest apel ce cristalizează din nou simțămintele omului sovietic, care așteaptă viitorul cu încredere, viitor ce va aparține energiei atomice puse în slujba bucuriei omului. Și acest mîine e luminat de cele ce s-au înfăptuit pentru ușurarea vieții în Uniunea Sovietică.

> „Faptul că Uniunea Sovietică și-a asigurat în mod virtual conducerea pe plan mondial în domeniul fizicii energiilor înalte pentru viitorul deceniu se datorește cu mult pe care a atins-o în domeniul înzestrării și al construcțiilor de specialitate, pe care Statele Unite nu vor fi în stare să o depășească".
>
> **Dr. JACK STEINBERG**
> fizician american

> „Fără îndoială că stăpînirea energiei potențiale a nucleului atomic în reacțiile nucleare și a energiei și mai colosale a transformărilor termo-nucleare, realizate în mod artificial, va exercita o influență atît de puternică asupra progresului omenirii, cum n-a avut-o nici o altă descoperire științifico-tehnică".
>
> Acad. A. N. NESMEIANOV
> președintele Academiei de Științe a U.R.S.S.

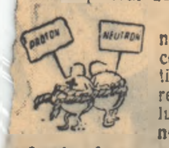
> „Rusia va întrece fără îndoială Anglia și S.U.A. în domeniul științei. Rusia aproape a ajuns Anglia și S.U.A. din punct de vedere tehnic, dar a întrecut în oarecare măsură aceste țări din punct de vedere al științei pure".
>
> **Prof. M. OLIPHANT**
> savant atomist australian

Și acum, dragi cititori, veți străbate sălile expoziției, împreună cu noi, împreună cu Marina Varzova, binevoitorul nostru ghid care ne-a dat explicațiile necesare.

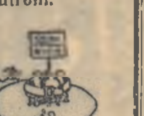
Vom începe cu cîteva noțiuni generale despre care am vorbit în ziarul nostru și cu alte prilejuri, dar care sînt indispensabile pentru înțelegerea aparatajului modern ce lucrează pe bază de energie atomică.

Ce reprezintă uriașa forță cuprinsă în sînul atomului?

Studiul exponatelor primei săli a expoziției ne va da răspunsul dorit.

După cum știți, nucleul atomic constă din particule elementare de două feluri: protoni și neutroni.

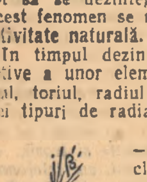

În jurul nucleului gravitează electronii ai căror număr este egal cu numărul protonilor.

Diametrul nucleului atomic e de zeci de mii de ori mai mic decît diametrul atomului. Cu toate acestea, în nucleu se concentrează peste 99,95 la sută din toată masa atomului. Iată un mic exemplu: dacă un degetar ar fi umplut cu nuclee atomice, el ar cîntări circa 200 milioane tone, adică mai mult decît toate flotele militare ale țărilor lumii. **În nucleele atomice, substanța e comprimată pînă la densități enorme, de o uriașă forță nucleară. Tocmai această forță este aceea care se eliberează în procesele nucleare.**

Nucleele elementelor grele de felul uraniului sînt instabile și pot să se dezintegreze spontan. Acest fenomen se numește **radioactivitate naturală.**

În timpul dezintegrării radioactive a unor elemente ca uraniul, toriul, radiul etc. se emit trei tipuri de radiații:

Particule alfa — care sînt nuclee de heliu încărcate pozitiv.

Particule beta — care sînt electroni încărcați negativ.

Raze gama — care sînt o radiație electromagnetică, mult mai tari decît cunoscutele raze Röntgen.

Ca rezultat al unei munci încordate a savanților, s-a dovedit că nucleele atomice pot fi dezintegrate artificial, pot fi restructurate, pot fi transformate unele în altele. **Asemenea reacții în analogie cu reacțiile chimice au căpătat numele de reacții nucleare.**

Și acum, puțină istorie. Prima reacție nucleară a fost realizată în anul 1919, prin bombardarea nucleului atomului de azot cu particule alfa. Ca rezultat al acestei reacții, s-au obținut nuclee de oxigen și protoni. Radioactivitatea artificială a fost descoperită în anul 1934 de Frederic Joliot Curie și Irène Joliot Curie. În prezent, se cunosc peste 1100 izotopi ai celor 101 elemente din tabloul lui Mendeleev. Dintre aceștia, 270 sînt stabili, neradioactivi, circa 40 sînt radioactivi naturali și circa 800 sînt radioactivi artificiali, obținuți în reactorii nucleari sau în acceleratorii de particule de către oamenii de știință.

Toate exponatele cuprinse în standuri vin în ajutorul vizitatorilor, pentru a le explica uriașa energie cuprinsă în sînul nucleului atomic.

În prima sală se găsesc diverse aparate de măsurare folosite pentru studierea proprietăților și intensității radiațiilor nucleare: **camere de ionizare, contoare de diferite tipuri cu descărcări în gaze, contoare cu scintilație (scînteiere), diverse contoare de numărat particule.**

Și iată într-un colț un stand ale cărui exponate ne vorbesc despre istoria creării și dezvoltării acceleratorilor de particule. Interesant e faptul că aceste uriașe instalații, considerate pînă acum numai ca instrument de cercetare științifică, pătrund în prezent și în tehnică. Astfel, acceleratoarele cu puteri pînă la 50 milioane electroni-volți, se folosesc în metalurgie pentru defectoscopia metalelor, în medicină pentru tratamentul diferitelor tumori, iar în industria alimentară pentru sterilizarea produselor alimentare.

Minerale

Intrăm în sala a doua. Ceea ce atrage atenția vizitatorului care privește sorturile de diferite minerale de uraniu, e o oarecare uniformitate a culorilor mineralelor. Expoziția de la Moscova prezintă toate clasele chimice principale de compuși ai uraniului. Unele minerale au căpătat denumiri după numele unor savanți ruși și sovietici. Intîlnim aci mendeleevitul, nenadkevitul, lodocikinitul, hlopinitul etc.

Intr-un alt stand sînt expuse aparate pentru măsurarea radioactivității rocilor, care folosesc la explorarea zăcămintelor de uraniu. Se disting aparate pentru prospecțiuni aeriene, pentru prospecțiuni din automobile în mers, precum și aparate portative.

Am văzut uraniul reactorilor

De multe ori se poate auzi că uraniul e un metal foarte rar. Aceasta nu e adevărat. În standuri sînt grafice care ne arată că el se găsește în scoarța pămîntului într-o cantitate mai mare decît multe metale prețioase. Calculele arată că cantitatea de uraniu existentă în scoarța pămîntului se ridică la o cifră formidabilă. 200.000 de miliarde de tone.

Acum vă prezentăm și cîteva caracteristici ale sale: *densitatea* este de 18,7 pînă la 19,1. *Temperatura* de topire este de 1132 grade; *duritatea* 35—140 kg./mm.p.

În același stand, alături de uraniu, care e unul din cele mai grele metale, puteți vedea o mostră de *beriliu* unul din cele mai ușoare metale. Dacă vă gîndiți că oțelul obișnuit are o densitate de aproape opt ori mai mare decît apa, beriliul, în schimb, nu o întrece nici de două ori. După cum știți, în reactor, beriliul se folosește ca încetinitor de neutroni. În stand sînt expuse bare, tuburi, bucșe și piese cu configurație complexă, realizate din beriliu. Ghidul ne spune că în reactorul nuclear se folosesc materiale cu un înalt grad de puritate, care se prepară printr-o serie de metode speciale, cum ar fi metodele de disociere termică a compușilor halogenați și metoda de recristalizare pe zone. În același stand, putem vedea o serie de materiale nemetalice, ca: polietilena, viniplastul și altele, care se disting printr-o serie de remarcabile proprietăți dielectrice, sînt rezistente la acizi și alcalii, precum și la radiații.

Cîți ani are pămîntul?

In mijlocul sălii zărim așa numitul laborator de determinare a vîrstei rocilor. Aici găsim aparate speciale care servesc la stabilirea conținutului diferiților izotopi ai plumbului, la determinarea conținutului de uraniu și de plumb în probele de roci.

Datele obținute după conținutul în izotopi al plumbului permit să se determine nu numai vîrsta mineralelor, ci și a scoarței pămîntului și a pămîntului.

Iată un grafic. El ne arată că după calculele oamenilor de știință, efectuate prin această metodă, vîrsta pămîntului e de aproximativ 5 miliarde de ani. Pe o uriașă hartă a globului, se arată vîrsta diferitelor părți ale scoarței pămîntești determinată prin această metodă.

Care e principiul acestei metode? Savanții au stabilit că pornind de la un anumit element radioactiv — ca de exemplu U 238, sau U 235 — substanța se dezintegrează, transformîndu-se în plumb. Determinînd în laborator perioadele de dezintegrare a diferitelor elemente din procesul de transformare a uraniului în plumb, determinînd apoi raportul dintre cantitatea de uraniu și plumb în roci se poate stabili cu precizie vîrsta absolută a acestor roci.

Ochi ce sfredelesc oțelul

Credem că oricare dintre noi și în special lucrătorii din industria chimică știu cît de necesară e de multe ori măsurarea nivelului lichidelor din vase închise aflate sub presiune. În expoziție am putut vedea cu ochii noștri o pereche „de ochi radioactivi". Nu vă mirați, dragi cititori. Intr-adevăr, există aparate cu ajutorul cărora chimistul poate determina nivelul lichidului prin pereții de oțel ai rezervoarelor, autoclavelor, cisternelor, etc. În expoziție am văzut un aparat de măsurare a nivelului clorului lichid, aflat sub presiune într-un balon de oțel.

Și acum, cîteva amănunte tehnice. La marginea balonului se fixează 2 coloane. Intr-una din ele se află sursa de radiație radioactivă, în cealaltă, contorul radioactiv. Radiația radioactivă trece prin pereții obiectului de măsurat și străbătînd interiorul său pătrunde în contor. Atît sursa de radiație cît și contorul se mișcă paralel. Ce înregistrează contorul? Atunci cînd radiațiile pătrund prin partea goală a balonului intensitatea lor (înregistrată în contor) este mare. În momentul în care radiațiile încep să pătrundă prin lichid intensitatea scade brusc, ceea ce contorul înregistrează cu precizie.

Nivelul lichidului a fost în felul acesta determinat. Printr-un sistem de semnalizare sonoră sîntem de îndată anunțați!

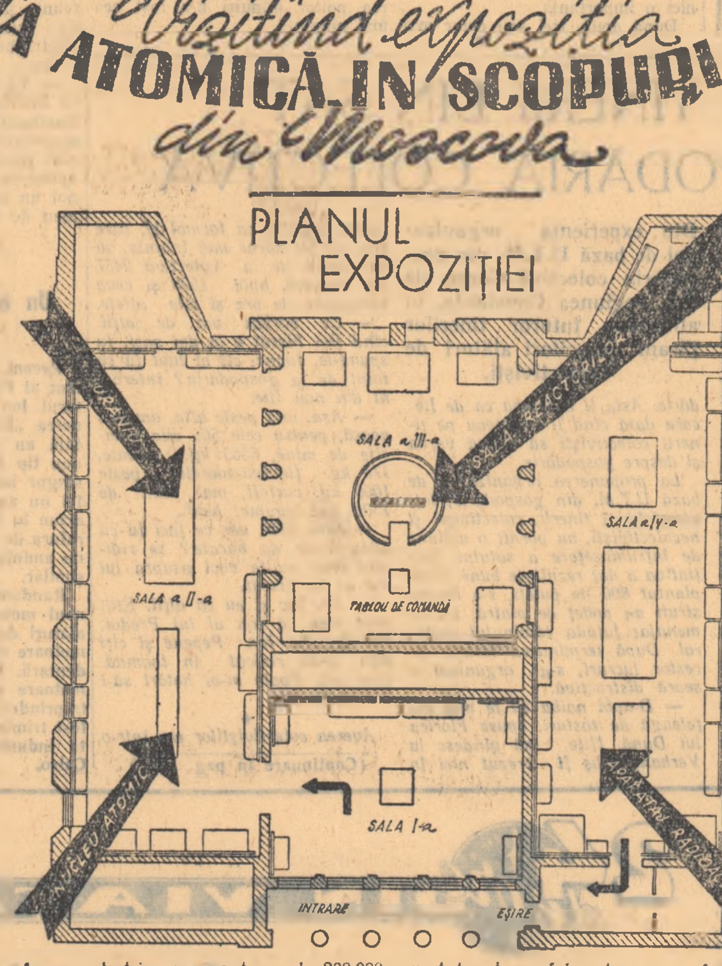
Centrale atomoelectrice

Deși regretam că fiind la Moscova n-am avut posibilitatea să vizităm cunoscuta centrală atomoelectrică de 5.000 kw., totuși, în momentul cînd în cadrul Expoziției *„Energia atomică în scopuri pașnice"* am văzut machetele acestei centrale, regretul nostru s-a micșorat. Explicațiile pe care toți le obțin în fața machetei (făcută la scara de 1/40) sînt edificatoare. Despre această centrală nu vom mai vorbi aci deoarece în într-una din paginile trecute de „Știință și tehnică" ale ziarului am prezentat cititorilor noștri principiile ei de funcționare.

„ENERGIA ATOMICĂ ÎN SCOPURI PAȘNICE"

Vizitînd expoziția din Moscova

Centrala atomoelectrică de 200.000 kw.

Experiența de exploatare a centralei atomoelectrice a Academiei de Științe a U.R.S.S. și cercetările științifice și inginerești, încununate de succes, în domeniul energeticei atomice, au permis să se treacă în ultimul timp la proiectarea unor centrale atomoelectrice industriale puternice.

„Un fapt remarcabil al celui de-al 6-lea cincinal — spune N. A. Bulganin la cel de al XX-lea Congres al P.C.U.S. — va fi construirea și folosirea pe scară largă de centrale atomoelectrice. Proiectul de Directive prevede să se construiască cîteva centrale atomoelectrice cu o putere totală de 2.000.000-2.500.000 kw., ceea ce va depăși aproape de 1,5 ori puterea tuturor centralelor electrice a căror construcție fusese prevăzută de cunoscutul plan „Goelro".

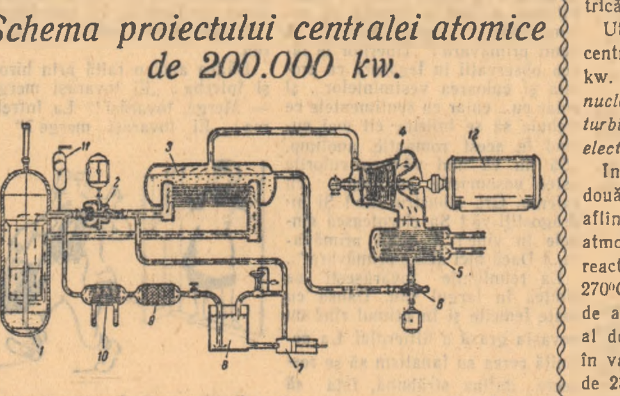
Ni s-a părut deosebit de interesant din acest punct de vedere proiectul unei centrale atomoelectrice cu o putere de 200.000 kw. Care sînt caracteristicile principale ale acestui proiect de centrală?

La reactorul acestei centrale, ca încetinitor de neutroni și ca agent termic se folosește apa obișnuită. Elementele care degajă căldura sînt executate din U natural îmbogățit cu U 235. Fisiunea nucleelor de U duce la degajarea căldurii care se folosește pentru obținerea de energie electrică.

Utilajul principal al acestei centrale cu o putere de 200.000 kw. este format dintr-un *reactor nuclear, un generator de aburi și turbine cu aburi cu generatori electrici.*

În centrală, apa circulă prin două circuite. În primul circuit, aflîndu-se sub o presiune de 100 atmosfere apa se încălzește în reactor pînă la temperatura de 270°C și pătrunde în generatori de aburi unde încălzește apa din al doilea circuit, transformînd-o în vapori saturați cu temperatura de 235°C și o presiune de 32 atmosfere. Răcindu-se, apa din primul circuit, împinsă de pompe, se reîntoarce în reactor, unde se încălzește din nou. Pentru o mai ușoară înțelegere a proceselor de funcționare care stau la baza acestei centrale, vă prezentăm mai jos schema de principiu a centralei.

Schema proiectului centralei atomice de 200.000 kw.

1. Reactor. 2. Pompă. 3. Generator de vapori. 4 Turbină. 5. Condensator 6. Pompa de alimentare. 7. Pompă de completare a nivelului de apă. 8. Rezervor de apă. 9. Filtru. 10. Instalație frigoriferă. 11. Compensator de înaltă tensiune. 12. Generator electric.

Cum lucrează reactorul acestei centrale?

Reactorul lucrează cu neutroni termici, folosind ca agent termic apa obișnuită. Acest reactor prezintă avantajul că elementele care degajă căldura pot fi dispuse mai compact.

Reactorul se prezintă sub forma unui vas cilindric vertical cu fundul și capacele sferice. În interiorul cilindrului se află *zona activă* care este asamblată din casete cu elementele care degajă căldură. O parte din casete sînt umplute cu elemente din uraniu natural îmbogățit cu U 235, iar celelalte casete cu uraniu natural. După terminarea duratei lor de servici fiecare casetă poate fi scoasă din reactor cu ajutorul unei instalații speciale, iar în locul ei se poate pune una nouă.

Reglarea puterii reactorului în procesul de lucru se poate face prin deplasarea casetelor cu uraniu îmbogățit.

Protecția împotriva cazurilor de avarie funcționează automat semnalizînd și oprind în același timp reactorul prin îndepărtarea rapidă a casetelor cu uraniu — îmbogățit din zona activă.

Un reactor în funcțiune

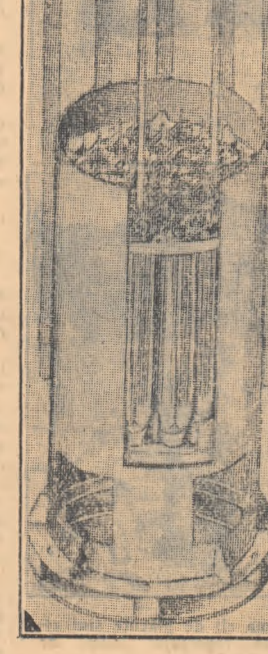
Punctul de atracție al sălii este, însă, reactorul atomic în funcțiune. El aparține categoriei de reactori eterogeni funcționînd cu neutroni termici. Drept combustibil, în reactor se folosește U natural îmbogățit cu aproape 10% U 235. În reactor se află o cantitate de U 235 ce ajunge pînă la 3 kg. Barele de uraniu acoperit cu un înveliș de aluminium au un diametru exterior de 10 mm. Elementele de uraniu se introduc cîte 16 în casete de aluminium. Zona activă a reactorului constă din 24 asemenea casete (vezi figura alăturată). Ea are o înălțime de 50 cm. și este înfundată într-un rezervor de oțel, cu un diametru de 4 m. și o înălțime de 6 m., umplut cu apă. Deasupra zonei active se află un strat de apă de o grosime de 4,6 m. care servește drept protecție împotriva radiațiilor reactorului. Vizionarea acestui reactor trezește în oricare dintre vizitatori o profundă emoție. Fiecare încearcă sentimentul de „a vedea energia atomică" de a fi martorul acțiunii formidabilei energii ce sălășluiește în sîmburele atomului.

La partea inferioară a reactorului, zărim o lumină verde-albăstruie. Această timidă coroană de lumină — ne explică ghidul — este așa numitul efect Cerenkov, determinat de trecerea parțială a energiei de radiație a reactorului în lumină vizibilă. Și la sfîrșit aflăm cu surprindere că avem de a face doar cu un „karlik" (pitic) al tehnicii atomice a cărei putere nominală este doar de... 10 kw, deși — în unele cazuri — puterea poate fi mărită pînă la 100 kw.

Energia eliberată este folosită doar... la încălzirea apei.

Reglarea reacției în lanț se face și aici cu ajutorul unui sistem automat. Există și 2 bare de protecție împotriva avariilor. În timpul lucrului, aceste bare se află așezate deasupra zonei active, iar cînd apare un semnal, ele cad întrerupînd reacția în lanț.

Aparatele de conducere a reactorului sînt concentrate la un tablou și la pupitrul de comandă (vezi planul expoziției). Pentru siguranța vizitatorilor, se execută în mod continuu un control al nivelului de radiație la oglinda apei, analizîndu-se în același timp compoziția aerului din sală.

În fotografie: zona activă a reactorului.

Sala aparatelor

Iată-ne în ultima încăpere a expoziției: Sala aparatelor construite în ultima vreme și care folosesc energia atomică.

Pe standuri sînt zeci de aparate. În cele ce urmează vă vom prezenta numai cîteva din aplicațiile practice ale energiei atomice.

Carotajul radioactiv

In ultima vreme în ziarele noastre au apărut o serie de articole ce vorbesc despre folosirea carotajului radioactiv în industria petroliferă din Valea Prahovei. Expoziția de la Moscova prezintă cîteva exponate ce demonstrează caracteristicile principale ale acestei metode.

Carotajul radioactiv este o nouă metodă geofizică de cercetare a secțiunei geologice a sondelor. Cum se realizează carotajul radioactiv?

O sursă de neutroni se coboară în sondă și emite neutroni în straturile pe lîngă care trece. Aceștia dau naștere unei radiații gama secundare care poate fi înregistrată. Intensitatea radiației depinde de natura rocilor care în felul acesta poate fi determinată. Spre deosebire de alte metode geologice de cercetare, carotajul radioactiv se poate face chiar în sonde în care sînt introduse tuburi, radiația gama pătrunzînd ușor prin pereții de oțel ai acestora. Datorită acestui avantaj, se pot prospecta sonde lăsate în părăsire.

„Poloniu 210" și pelicula cinematografică

Se știe că la mișcarea peliculei cinematografice prin rolă pe aceasta se acumulează o electricitate statică cu o mare tensiune care poate duce uneori la aprinderea peliculei. Pentru neutralizarea sarcinilor electrostatice, pelicula în mișcare trece sub o placă unde s-a aplicat un strat din elementul radioactiv „poloniu 210". Particulele alfa emise de poloniu ionizează aerul și neutralizează sarcinile electrostatice de pe peliculă.

Grija pentru sănătatea oamenilor mai presus de orice

Desigur că lărgirea activității pe tărîmul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice a ridicat noi probleme de asigurare a securității celor ce lucrează în industria atomică. Cîteva din standurile expuse în expoziție conțin exponate ce dovedesc strădunța oamenilor de știință sovietici pe drumul asigurării securității împotriva radiațiilor.

Ghidul ne explică că o parte din problemele securității împotriva radiațiilor se rezolvă prin construcția unor îngrădiri speciale, prin utilizarea unor mijloace de protecție individuale, precum și prin organizarea unui control dozimetric sistematic al încăperilor, aparatajului, suprafeței pielei și îmbrăcămintei persoanelor ce lucrează cu substanțe radioactive. La expoziție putem vedea modele de aparate de determinat dozele de radiație radioactive, precum și aparate pentru controlul radiațiilor în încăperi. Ne sînt de asemenea prezentate aparate dozimetrice individuale, care înregistrează doza sumară de radiație pe care o capătă un muncitor în timpul unei zile de lucru.

Îmbrăcăminte de protecție antiatomică. Lucru într-un pneumocostum.

Mîna mecanică

este unul din exponatele care atrage cel mai mult atenția vizitatorilor expoziției. Ce legătură există între această „mînă mecanică" și problemele energiei atomice? Ghidul ne dă explicația următoare:

În mod obișnuit, în jurul reactorului protejat, doza de radiație este destul de mică. Dar cînd este vorba să se scoată barele de combustibil „consumate" pentru a fi înlocuite cu altele noi, radioactivitatea crește enorm de mult. Apropierea oamenilor de o asemenea bară ar fi fatală. De aceea, pentru preîntîmpinarea unor asemenea situații se folosesc așa numitele camere „fierbinți". Pereții camerei sînt formați dintr-un strat gros de beton și fontă, iar toate operațiunile din ele se efectuează de la distanță cu ajutorul unor manipulatoare speciale numite *mîini mecanice.* Macheta unei asemenea camere fierbinți ce se găsește în incinta expoziției, ne arată *mîinile mecanice, mecanismul lor de conducere, aparatele de determinare a dozelor de radiație și fereastra de observare prin care operatorul privește operațiunile tehnologice.* Vizitatorii ascultă cu uimire explicațiile ghidului care arată posibilitatea executării de către o asemenea mînă mecanică a unor operațiuni ce merg de la punerea firului de ață în ac pînă la smulgerea unor piese uriașe din reactor. Operatorul dirijează cu ajutorul mecanismelor acțiunea mîinilor mecanice, el aflîndu-se într-o cameră ce se găsește dincolo de peretele de protecție...

Vizita noastră s-a sfîrșit... Părăsim Pavilionul energiei atomice. S-a înserat de mult.. Intreaga expoziție, învăluită într-o feerică constelație de lumini ce strălucesc pe o întindere de zeci de hectare deasupra vuietului miilor de spectatori și a susurului sutelor de guri ale fîntînilor arteziene, îți sugerează imaginea unui oraș din basme.

Părăsim expoziția agricolă și cea industrială a Uniunii Sovietice, coborîm impunătoarea autostradă ce duce spre centrul Moscovei. Păstrăm în noi un puternic sentiment de înălțare la gîndul că am vizitat această uriașă expoziție care e o dovadă incontestabilă asupra imensei superiorități a orînduirii sovietice în care savanți și muncitori pătrund „tainele naturii", supun imensele energii ce sălășluiesc în sînul materiei, pentru bucuria, pentru continua înfrumusețare a vieții omului.

Sergiu BRAND
Iosif SAVA

MOSCOVA — Iulie 1956

Institutul politehnic
în prag de an școlar

Ne mai despart aproape trei săptămîni de 1 septembrie, ziua deschiderii noului an școlar. In aceste zile clădirile Institutului politehnic din București — adevărate șantiere — îmbracă haine de sărbătoare.

Vizitînd acum cîteva zile localul din calea Victoriei nr. 149 am întîlnit pe tov. prof. dr. C. Partenie, rectorul Institutului politehnic, și pe alți tovarăși din conducerea administrativă a institutului. Am profitat de acest prilej și l-am rugat pe tov Partenie să ne răspundă la cîteva întrebări în legătură cu pregătirile care se fac pentru începerea noului an școlar. Redăm mai jos convorbirea cu tov. rector:

— Cum s-a preocupat conducerea institutului de pregătirile în vederea deschiderii noului an școlar?

— Incă înainte de încetarea cursurilor, după ce am studiat posibilitățile pe care le avem, am stabilit un plan de acțiune. In vara aceasta, lucrările de pregătire au constat și în reparații mari la utilajul existent și în introducerea de utilaje noi.

Problema creării de noi laboratoare și extinderea celor existente a fost una din preocupările noastre.

Anul trecut am primit o serie de localuri noi și anul acesta am început aici amenajarea noilor laboratoare. De exemplu, în localul acesta (Calea Victoriei nr. 149) am amenajat săli pentru laboratoare de analize chimice industriale, tehnologie chimică, mecanică etc. In afară de aceste noi laboratoare s-a mai creat o secție nouă a laboratorului de rezistența materialelor, care ocupă trei săli. Printre laboratoarele care vor funcționa în anul școlar 1956-1957 se numără și cele de centrale și

Convorbire cu tov. prof. dr. C. PARTENIE
rectorul Institutului politehnic din București

rețele electrice, de cuptoare electrice și de termotehnică. Trebuie remarcat că o parte din aceste lucrări de amenajare a noilor laboratoare le-am executat cu mijloace proprii, ceea ce a dus la serioase economii.

— Pentru îmbunătățirea condițiilor de studiu ale studenților ce măsuri ați luat?

— Biblioteca, ca fond de cărți, cursuri și reviste, este suficient de bine aprovizionată. Spațiul de lectură pentru studenți este însă mic și încă mai discutăm cum putem mări numărul sălilor de lectură. Pentru cadrele didactice, în mod sigur vom amenaja o sală de lectură separată.

Anul acesta s-au amenajat în incinta căminelor mai multe săli de lectură, înzestrate cu mobilierul corespunzător. Se pare deci că și această problemă a spațiului va fi rezolvată.

— Și în privința redactării cursurilor anul acesta vom sta mai bine. O bună parte din corpul didactic a avut și are în centrul preocupărilor sale redactarea de cursuri și îndrumare pentru studenți. Credem că planul de editare pentru noul an școlar va reuși să acopere cea mai mare parte din disciplinele predate.

— Cînd se vor termina pregătirile în cămine și cantine?

— Ne străduim ca aceste pregătiri să se termine ceva mai devreme de 1 septembrie. De altfel căminul de fete „Elena Pavel" în cîteva zile va fi gata să-și primească locatarele.

La căminul nr. 1, care este și cel mai mare, lucrările sînt în toi. După un plan bine stabilit, se zugrăvesc pavilioanele, se sortează mobilierul, parchetul se curăță și se verifică și repară acoperișul. De curînd au început lucrările de verificare și reparații la uzină.

La celelalte cămine, curățenia se desfășoară conform planului stabilit și sperăm ca în curînd toate aceste lucrări să se termine. Vrem neapărat să terminăm pregătirile înainte de 1 septembrie pentru că anul acesta ne-am propus ca repartizarea studenților în cămine să se facă din timp pe facultăți și grupe de învățătură. In acest fel, vom preveni dezordinea care domnea în cămine la fiecare început de an școlar.

Și la cantine se lucrează intens. S-a verificat cantina de la căminul nr. 1, iar cantina „Buzești" se va închide pentru cîteva zile, intrînd în verificare generală.

Pentru că am vorbit de cantine, aș vrea să adaug că în curînd vom trece la încheierea de contracte și vom începe să transportăm în magaziile noastre o serie de alimente. Știm din experiența anilor trecuți că nu totdeauna unitățile „Aprozar" satisfac cerințele noastre. De aceea, anul acesta am încheiat și vom mai încheia contracte cu gospodării de stat și colective, pentru aprovizionarea cu diferite produse alimentare.

In încheiere, aș vrea să subliniez că noi ne-am străduit și ne străduim să asigurăm studenților cele mai bune condiții de învățătură și de trai. Ceea ce ne supără însă este faptul că o parte din studenți nu apreciază just aceste eforturi care se fac pentru ei. Ar fi bine ca toți studenții noștri să înțeleagă că bunurile de care se servesc sînt bunuri ale întregului popor și ele trebuie îngrijite.

M. NICOLAE

„Detalii..."

Ziariștii satului la lucru

Al naibii praf! Și o căldură, de se topesc fagurii în stup! Nici un fir de vînt, nici un petec de nor pe cer. Nimic! Dar uite, batoza s-a oprit. E amiază. Cîteva clipe de răgaz. Oamenii însă dau năvală în jurul unui tînăr cu o tașcă mare, din pînză cauciucată, la șold. Tacticos, factorul poștal — căci el este — scoate „ziarul satului". Gazetuța aceasta, bătută la mașină, apare aici, la Cioranii de Jos, raionul Cricov, din toamna trecută. La două zile, sătenii o așteaptă nerăbdători.

Organizația de partid și Sfatul popular comunal, al căror organ e gazeta, au dispus azi apariția unei ediții speciale. Ediția specială cuprinde un concis articol de fond care arată că Marin Ene, împreună cu ceata lui, continuă să fie fruntași la treieriș iar Radu V. Gheorghe, Mihalache Dumitru, Gheorghe Dută au fost primii care și-au predat cotele. Cel mai bine funcționează batoza nr. 1, al cărei delegat e Vasile Apostolescu. Zilnic, batoza treieră peste 16.000 kg. boabe. Apoi, lui Tudor Nistor și Marin Tătărîm le sînt închinate cîteva catrene. Ei, dar uite mai încolo un tînăr, parcă a pierdut ceva pe lîngă șira de paie. Se duce cu capul în jos și mormăie ceva, numai el pricepe ce. Este Ion Mitu, cel care a scormonit aproape un ceas batoza, să se convingă că nu i-a rămas nici un bob de grîu celui ce urma să treiere după el. Redacția însă l-a observat și uite că acum nu prea se simte bine. Nu-i nimic. E o lecție bună și pentru alții. N-au scăpat de critică nici Ion C. Nitu, Vîlcu Nitu, împreună cu șeful de ceată Dinu Pîrvu, de la batoza nr. 4, care bagă la coș numai pe o singură parte, reducîndu-și astfel sporul aproape la jumătate. In sfîrșit, o înțepătură bună pentru Georges. cu Dumitru, care făcînd speculă cu vin, „nu mai are timp", chipurile, să care grîul pe arie.

Cîteva minute doar și sătenii pornesc din nou la treabă, hotărîți să răspundă chemării gazetei lor, ca în ziua de 15 august să treacă prin batoze ultimii snopi.

Redacția — Gheorghe Chinciu directorul căminului cultural, utemista Aurelia Nicolescu și colectivista Smaranda Vasile — elaborează numărul următor. Operativă și conștiincios împlinită, munca lor e de mare folos pentru grăbirea treierișului.

C. SLAVIC

Boabe, fină, extra și special

Cred că numai corăbiile antichității — riscînd ciocnirea în strîmtori cu teribilele stînci Scylla sau Carybda — numai ele au mai fost supuse unei asemenea dileme ca mine sau ca dumneavoastră astăzi cînd, în fața vînzătorului unui magazin „Alimentara", trebuie să alegem o cutie de conserve de legume.

— Ce preferați? — sîntem întrebați. Mazăre „boabe", „fină" sau „extrafină"? Dovlecei „extra" sau „speciali"?

Noi, care îndeobște am dori să mîncăm pur și simplu mazăre sau pur și simplu dovlecei — și care, dacă între „boabe", „fină" și „extrafină" mai ghicim oarecari deosebiri, între „extra" și „speciali" mărturisim că ne pierdem cu totul — nu putem decît să întrebăm la rîndul nostru:

Gemenii

— Dar ce diferență există între ele?

Un vînzător necunoscut ar susține poate: „De calitate"! Dar, dacă omul ți-e prieten, o să îți spună cinstit:

— Tot aia e! Numai prețul diferă!

In ultimii ani a avut loc o dezvoltare reală, simțitoare a industriei noastre alimentare, îmbunătățirea treptată a calității produselor și crearea unor sortimente cu adevărat noi, mai gustoase, mai bine selecționate. Totodată însă, în această ramură se observă o tendință dăunătoare: fixarea unor prețuri necorespunzătoare calității mărfurilor, sub pretextul creării unor noi sortimente comerciale.

Vizitînd recent fabrica de conserve „Grivița" am întîlnit și aici fenomenul amintit. Intre diferitele sortimente la o serie de legume — ne-a spus însuși inginerul șef, tov. Vasile Bărdeanu — din punct de vedere calitativ diferența nu e simțitoare. Unele standarde în vigoare apreciază eronat calitatea unor legume, considerînd că — de pildă — mai ales mărimea boabelor reflectă frăgezimea mazărei, cînd de fapt aceasta depinde de greutatea lor specifică, sau că dimensiunile în centimetri ale dovleceilor au mare legătură cu gustul lor.

Diferitele sorturi de asemenea legume sînt de altfel atît de apropiate, încît unele lucrătoare — mai din greșeală, mai din obișnuință — botează conservele doar după cum le vine la îndemînă o etichetă sau alta.

Urmarea o vedem pe lista de prețuri. Sorturi similare de mazăre variază între 2,35 și 3,70 lei, iar cele de dovlecei — între 2,85 și 3,25 lei.

Am crezut o clipă că numai unii oameni din conducerea întreprinderii ar fi tentați să umfle prețurile, spre a crea astfel în mod artificial o rentabilitate mărită fabricii lor, fără eforturi pentru ridicarea productivității muncii și scăderea prețului de cost.

Principalul răspunzător e însă Ministerul Industriei Alimentare, care stimulează această practică, ca și organele care avizează prețurile — organele Ministerului Comerțului Interior, ale Ministerului Finanțelor, ale C.S.P., care o tolerează.

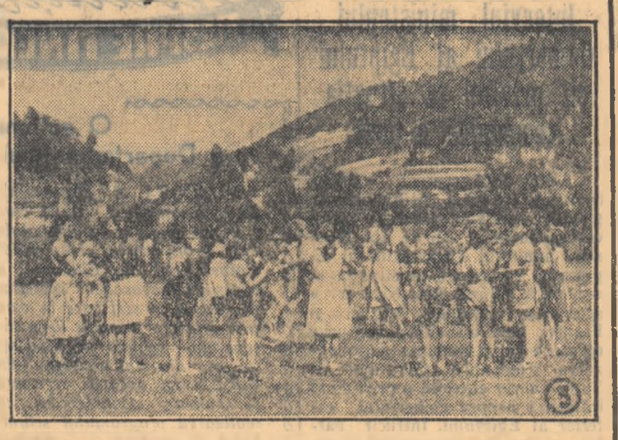
Căci situația mazărei nu e unică. Mezelurile poartă zeci de nume în același înveliș. Biscuiții sînt uneori aromați numai pe ambalajul lor prea costisitor. Pe tejghele ajunge numai unt „de calitate superioară", ca urmare — se vede — a faptului că vacile s-au perfecționat și dau numai lapte de calitatea întîia.

De vreme ce nivelul producției noastre alimentare a crescut, să se stabilească prețuri corespunzătoare, avantajoase maselor muncitoare.

Să nu stîrnim zîmbete și supărări cu ofensiva de „boabe", „fină", „extra" și „special"!

F. CERBU

Clipe de neuitat

Amintește-ți, cititorule, de vîrsta anilor tineri, cînd ascultai înmărmurit foșnetul ierburilor și curgerea molcomă a pîrîului, cînd alergai prin lunci și crînguri. Oricît de vitrege au fost acele vremuri, cerul copilăriei, cerul patriei tale n-ai să-l uiți niciodată. Plăteai atunci bucuriile cu lacrimi, adormiai nemîncat, zîmbind printre genele umede — visai un cer senin, senin...! Dar ceea ce visai atunci s-a realizat!... Privește numai fața plină de rîs a acestor copii. Sînt copiii muncitorilor orădeni de la întreprinderile „Infrățirea" și „Bernath Andrei" (clișeul nr. 1). In fund sînt păduri de brazi, iar în dreapta curge Crișul.

Aici în Bulz, în pitoreasca regiune a munților Apuseni, se înalță catargul taberei lor. N-au venit însă să stea numai la soare. Iată-i împărțiți pe detașamente plecînd în excursie. Drumul e greu de găsit. O săgeată îl arată dincolo de rîu. Trec repede dar... ce să fie? Nu mai găsesc nici un semn. Numai o fetiță cu codițe blonde descoperă sub o piatră un bilețel (clișeul nr. 2). Il citesc nerăbdători. „Și iepurașul — spune povestea — a fugit tot spre soare răsare". A, spre răsărit, va să zică!

La o parte ierburi, mărăcini, tufișuri.

Iată, în fața lor se ridică drapelul atît de cunoscut. Au sosit. Sus, priveliștea e minunată. In stînga se strecoară ur pîrîiaș de munte peste care se văd piepturi de stînci și zidurile unei vechi cetăți, în dreapta se întinde verdele crud al pădurilor de pini și molift. A început din nou jocul. Dar de ce rîd copiii și bat din palme? In cerc este instructoarea lor Cecilia Nedelcu.

Un ștrengar a „invitat-o" și acum trebuie și ea să „aleagă" (clișeul nr. 3).

Seara îi așteaptă pe copii altă bucurie: focul de tabără.

Toți tinerii din sat în gospodăria colectivă

(Continuare din pag. I-a)

continuă creștere. Asta făcea ca nevoia de brațe de muncă să crească necontenit. Pe lîngă vîrstnici, în satul Corbu de Sus sînt mulți tineri harnici și pricepuți, în stare să muncească bine și cu folos în tot locul. Unii dintre ei, printre care Maria Chibarcea, Ioana Chirpizisu, Florica Durcă, Frusina Mandrea, Ion Dragu, Ștefan Agop și alții s-au convins mai lesne și i-au urmat mai repede pe tinerii colectiviști. Dar în afara gospodăriei colective mai rămăseseră tineri de nădejde. Or, și aceștia trebuiau convinși de folcasele muncii colective. Dar prin ce mijloace? Utemiștii și tinerii colectiviști își desfășurau bine activitatea și-n grupele de agitatori, precum și în grupele formate pe circumscripții electorale. Mulți dintre ei participau și la activitățile căminului cultural. In sprijinul atragerii de noi membri în gospodăria colectivă. Dar în cadrul unei consfătuiri, printr-o contribuție comună, utemiștii și tinerii colectiviști au hotărît să întărească mai întîi munca de convingere în rîndul familiilor, rudelor și prietenilor lor.

Nu peste mult timp, utemistul Paraschiv Ion a convins pe tînărul Ion Culea și Anica Bîcu să intre în gospodăria colectivă. Tînărul Vasile Trașcă a adus în gospodărie pe fratele său Dumitru, iar Ilie Fricosu nu s-a lăsat pînă nu l-a lămurit pe utemistul Dumitru Gălbinașu.

In dorința de a atrage pe toți tinerii în gospodăria colectivă, utemiștii au dezvoltat munca lor de zi cu zi într-o formă organizată, nouă pentru ei: serile distractive cu întrebări și răspunsuri. Aici tinerii din sat puteau afla tot ce-i interesa despre gospodăria colectivă din satul lor, erau ajutați să se convingă și pășeau în cele din urmă alături de colectiviști. Numărul celor din afara gospodăriei scădea mereu.

Inițiativa utemiștilor de a primi pe tinerii din sat să muncească una sau două zile, contra plată, alături de ei a fost socotită de organizația de partid și de către conducerea gospodăriei ca fiind prețioasă. Numai după ce au muncit alături de tinerii colectiviști cîteva zile, s-au convins utemiștii Dumitru Gălbinașu și Ion Cotoi — ultimii utemiști ce rămăseseră în afara gospodăriei — că locul lor e alături de colectiviști.

★

In văzul celor din afară, în 1952 colectiviștii erau încă săraci. Cu o avere de 188 oi, 7 vaci, 4 boi, 16 cai și 4 porci, cu greu puteai dovedi cuiva sorți de izbîndă. Dar pe măsură ce numărul colectiviștilor creștea, nici averea obștească nu stătea pe loc. Dacă acum îți îndrepți privirile spre averea obștească a gospodăriei nu poți să nu amintești și de numele tinerilor Marin Mustețea, Ion Pepelea, Gheorghe Mititelu și ale altora care au adus o contribuție de seamă la înmulțirea numărului de animale și păsări

— Ce-i drept, averea gospodăriei noastre nu-i mică — spune tînărul Ion Pepelea. Avem 866 de oi, 27 vaci, 62 boi de muncă, 140 cai, 46 porci și 1300 păsări — dar în această privință munca noastră încă nu s-a isprăvit.

Gospodăria are și importante construcții și un puternic sector legumicol, care numai în anii 1954—1955 a adus un venit de peste 200 mii lei.

Fără îndoială că rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie 1956 deschide și gospodăriei colective „16 Februarie 1933" din Corbu de Sus perspectiva unui nou avînt. Incă de pe acum, conducerea a luat hotărîri importante privind dezvoltarea mai departe a gospodăriei, care numără astăzi 304 familii și are o suprafață de 1900 hectare teren arabil. E drept că mai lipsesc din mijlocul lor 36 familii din sat între care două ale unor tineri. Asta arată că utemiștii și tinerii colectiviști trebuie să muncească mai departe, folosind experiența cîștigată pînă acum, pentru colectivizarea întregului sat.

PETRE LUNGU

Brigada artistică de agitație a întreprinderii „3 Izolații" văzută de caricaturistul RIK AUERBACH.

ACTUALITATEA pe scurt

In curînd în farmacii — noi antibiotice romînești

Pe strada Toamnei, la numărul 103, se găsește o clădire nu prea mare ce adăpostește Institutul de cercetări antibiotice, un institut tînăr și totuși devenit cunoscut prin realizările sale.

In dorința de a afla noutăți în această direcție ne-am adresat conducerii care ne-a prezentat printre alte lucruri cunoscute și o serie de realizări interesante de mare importanță ce va duce departe peste hotare faima medicinei și industriei noastre de medicamente.

Despre dipenicilină, cititorii noștri poate au auzit. Este o mîndrie a cercetătorilor noștri mai ales că procedeul de obținere s-a dovedit a fi mai avansat decît cel al altor țări producătoare. Calitățile sale o fac de preferat penicilinei în anumite tratamente căci dipenicilina poate fi administrată bolnavilor pe cale bucală în tablete și sub formă de sirop destul de plăcut pentru micii pacienți. Dipenicilina este un derivat stabil al penicilinei ce nu se degradează în stomac. Pe cale injectabilă, ea se resoarbe într-un interval mai încet, calitate foarte importantă. Incă un avantaj deosebit pe care îl prezintă dipenicilina este faptul că ea poate fi folosită în profilaxia unor boli. Meritul acestei realizări este al colectivului de specialiști format din dr. ing. Miss Artur, chimiștii Sternberg M. și Beneș Bernandt.

Dar medicamentul care desigur va stîrni un interes deosebit în lumea medicală este dipenicilina în suspensie — un produs cu totul nou la noi în țară. Acest preparat este o suspensie apoasă injectabilă, realizată de către farmacistul Ion Andronic. Ea a fost încercată din punct de vedere bacteriologic și chimic de către colectivul format din dr. Ionel Greceanu, dr. Alice Ilian și alții. Medicamentul administrat prin injecții se menține în corpul omenesc timp îndelungat într-o concentrație care împiedică înmulțirea microbilor. Astfel o singură injecție de 1.200.000 unități este eficace, într-un tratament, pentru 5—10 zile. In doză mai mare efectul antibioticului în corp se prelungește pînă la o lună. Iată un medicament cu ajutorul căruia se poate lupta cu mai multe șanse de reușită împotriva bolilor infecțioase.

Un alt produs util pe care cercetătorii institutului l-au obținut este și etamida. Acest preparat, administrat împreună cu penicilina, face ca aceasta să-și întîrzie eliminarea, deci să prelungească pînă la dublu timpul ei de acțiune în corp. Această realizare este rodul muncii unui colectiv format din ing. chimist Ionescu Mariana și Rida Weidman. In prezent se fac cercetări în direcția obținerii în laborator a auromicinei și tetraciclinei, antibiotice de mare efect în tratarea anumitor boli.

Și în metodele de analiză s-au înregistrat succese serioase. De pildă, metoda de analiză a procain-penicilinei, pusă la punct în laboratoarele institutului, este mai precisă decît alte metode indicate în literatura medicală. Tot aici s-a perfecționat o metodă de analiză a dipenicilinei pe cale chimică. La fiolele de dipenicilină în suspensie, bacteriologii institutului au pus la punct o metodă modernă și perfecționată pentru controlul sterilității fiolelor.

G. PETRE

Faptele zilei

"AGERPRES" Știri Interne "AGERPRES" Știri Interne
"AGERPRES" Știri Interne "AGERPRES" Știri Interne

Afluență de vizitatori la expoziția plastică sovietică — *Studenți polonezi la București* — Noi construcții școlare

De cîteva zile de cînd s-a deschis în sala Dalles, Expoziția de artă plastică sovietică primește nenumărați oaspeți. In grup sau individual au vizitat expoziția pînă acum mii de muncitori și intelectuali din Capitală și din țară, turiști americani, cehoslovaci, chinezi, coreeni, francezi, maghiari.

La ieșirea din expoziție nu puțini sînt aceia care scriu în Cartea de onoare părerile despre tablourile și sculpturile expuse. Adjective ca minunată, admirabilă, excelentă, sînt des întîlnite în filele cărții de onoare a expoziției. „Ca pictor amator — scrie V. Lupu din Botoșani — am rămas impresionat de naturalețea și realismul lucrărilor plastice sovietice. Pentru mine expoziția este un imbold să-mi consacru toate eforturile artei pe care o îndrăgesc, după exemplul plasticilor sovietici". Ilie Horea de la o întreprindere din Capitală scrie: „Mi-a plăcut nespus de mult expoziția și sînt mulțumit că am avut posibilitatea să cunosc lucrări ale artiștilor sovietici".

Rîndurile vizitatorilor Expoziției de artă plastică sovietică continuă să crească.

★

La invitația Institutului de Construcții din București marți a sosit în Capitală un grup de studenți din Varșovia.

Studenții polonezi vor vizita Bucureștiul și împrejurimile sale și se vor întîlni cu cadre didactice și studenți ai Institutului de Construcții. Apoi vor pleca la Hunedoara, unde vor face practică pe șantierele de construcții din localitate.

Zilele trecute o delegație de studenți ai Institutului de Construcții din București a plecat în R. P. Polonă, la invitația Politehnicii din Varșovia, pentru un schimb de experiență cu studenții polonezi.

★

Pentru transpunerea în fapt a Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din R.P.R., secția învățămînt a Sfatului popular al Capitalei, cu sprijinul unor întreprinderi industriale, a inițiat o acțiune de sporire a capacității unor școli elementare prin noi construcții. Asemenea lucrări au început la mai multe școli din raioanele Stalin, Lenin, 23 August și 1 Mai.

La rampă — bucureștenii

Nu cred că vreodată să fi văzut lumina tiparului, numele celor ce se aflau pe scenă. Nici un cronicar dramatic nu s-a deranjat să-i cunoască pînă acum. Dar nu-i nimic grav: am convingerea că nu puține nume, anonime poate în aceste zile, vor deveni cunoscute. Finala concursului ansamblurilor artistice sindicale dezvăluie multe elemente talentate, iar cea de a treia zi a marii întreceri a fost și ea revelatoare.

La rampă au apărut bucureștenii. Brigada artistică de agitație de la „3 Izolații" a cucerit repede sala. Insă un concurent serios s-a ivit curînd: corul sindicatului finanțe-bănci. Dar am fi nedrepți dacă n-am arăta că și alte echipe au cules aplauzele sincere ale publicului. Și numărul lor nu este mic.

Se pare că sarcina juriului nu va fi tocmai ușoară.

S. IONESCU

24 de ore din viața unui „optimist"

(Urmare din pag. 1-a)

Dînsul, ca și cum n-ar fi auzit plîngerea mea, mă anunță radiind de bucurie:

— Știi că Tudose a depășit norma cu 800 la sută? caută „optimistul" să schimbe vorba. De cantină răspundea el și nu admitea discuții pe această temă. Ce record dragă Mazilule.. Apropo... Lui Vasilescu i s-au și făcut formele de pașaport... Pleacă la studii în Cehoslovacia...

Imi dădu un ghiont în coaste și plecă grăbit: avea programată o ședință de analiză. La ședințe, ce e drept e drept, vorbea întotdeauna bine gîndit, „ținea seama de complexitatea situației". Pe de-o parte, tovarășul are dreptate. Pe de altă parte, însă trebuie să ne mai gîndim". „Și lipsuri sînt berechet, unele dintre ele foarte grave". „Da, sînt întru totul de acord, dar să nu ne pripim, să mai analizăm". „Admit... da cu o condiție." „Protestez, dar cum?" „La prima vedere — poate la o analiză mai adîncă — nu știu".

Pentru dînsul orice situație era la prima vedere, la o analiză mai superficială, o lipsă dintre cele mai grave, dar la o analiză adîncă, serioasă, „o realizare cu care putem să ne mîndrim, tovarăși". Orice lipsă se transforma la o analiză adîncă într-o realizare măreață. Pentru el, ceea ce la prima vedere pare ipocrizie, la o analiză adîncă e sensibilitate pudică. Ceea ce la prima vedere pare demagogie, la o analiză adîncă nu e altceva decît un nevinovat „romantism".

Toate atitudinile necurate se dovedeau la o analiză profundă juste și oneste. Analiza profundă era un fel de purgatoriu; oricine trecea prin ea devenea în mod obligatoriu om de treabă.

„Divorț? — Doamne ferește!"

Am venit la ședință mai tîrziu. Dînsul tocmai își termina discursul.

— Tovarăși.. dacă analizăm adînc, vedem că situația e mult mobilizatoare.

La sfîrșitul ședinței anunță o veste menită să bucure pe mic și mare.

— Mîine, la club, reuniune tovărășească cu dans... Se poate veni cu soțiile și chiar cu viitoarele soții...

Ce mai om era și „optimistul" nostru! Nu știu ce făcea, dar la sfîrșitul oricărei ședințe scotea, dracu știe de unde, din pămînt, din piatră seacă, o veste plăcută: ori că se dă un bal, ori că vine Tomazian, ori că s-au adus lămîi la „Aprozar". Mă rog ceva găsea el.

Așa dintr-o dată mi se făcu milă de el, milă pur și simplu, milă creștinească de zîmbetul lui fals și, fără să cuget, mă aruncai într-o aventură pedagogică. După ședință l-am invitat la o țuică și i-am spus tot ce credeam despre el.

— De ce nu divorțezi?... l-am întrebat eu fără emoție, bănuind că și dînsul își dă seama de oportunitatea acestei soluții. Știi doar că nu mai e ce trebuie să fie... Dacă nu e iubire... ce rost mai are?

— Da, de unde... Mă, Mazilule, te iei după aparențe, mă liniști el amuzat puțin de scepticismul meu... Că ne mai ciondănim și noi din cînd în cînd, e adevărat.. Asta se întîmplă și la case mai mari. Dar de aici și pînă.. Nuuu. Și făcu un gest energic vrînd să-mi arate că de „de aici" și „pînă la" e o cale foarte lungă.

Se ridică în picioare și-mi anunță clar și răspicat marea bucurie ce-i copleșise inima.

— Voi fi tată! Dragă Mazilule...

„Viața e cu atît mai frumoasă, cu cît ai răspunderi mai mari", constată dînsul și chemă chelnerul să facă plata. După această observație filozofică, mă îmbrățișă și plecă spre casă. Ajuns la domiciliul conjugal, zări prin fereastră un bărbat de vreo treizeci de ani, brunet și cu mustăcioară. Bărbatul cu mustăcioară îi îmbrățișa nestingherit soția. Patul era răvășit... O perină trona deasupra bibliotecii, perfid simbol al infidelității. Nu se uită decît o clipă, apoi, brusc, întoarse spatele. Avea senzația că în casa lui se cîntă sonata lunii de Beethoven și el, ca orice întîrziat la concert, nu are dreptul să tulbure aceste clipe suave și inspirate. In vîrful picioarelor se îndepărtă pe furiș, cu mare grijă, să nu fie cumva auzit sau văzut. Se gîndea să se întoarcă tîrziu, la o oră la care să fie convins că-și va găsi soția din nou pură și credincioasă. Cumpără un buchet de ghiocei și după trei ore de hoinăreală se gîndi să se întoarcă la domiciliul conjugal.

In drum spre casă îl cuprinse spaima, dacă e prea de vreme? Și, convins că e prea devreme, intră la „Timpuri Noi", la un film cu desene animate. Tîrziu, foarte tîrziu ajunse acasă.

Necunoscutul plecase. In cameră se restabilise virtutea. Perina ședea la locul ei, frumos simbol al fericirii matrimoniale. Maricica trebăluia în bucătărie, chinuindu-se să-i pregătească plăcinta. Duioșia îl cuprinse iarăși. Ce dragă îi e Maricica, casa, terasa, mirosul tulburător al plăcintelor, dușul cu apă caldă și apă rece...

— A venit primăvara! — exclamă optimistul și-și îmbrățișa nevasta ca după o lungă despărțire. Ii așează florile în păr, alcătuind un fel de coroniță. O îndepărtă puțin vrînd s-o admire mai bine.

— Ce frumos îți șade!... Parcă ai fi o țigăncușă...

Nu se știe...

A doua zi dimineața se trezi mahmur, ca după o noapte de beție. Își dădea seama că se petrecuse ceva deosebit. La despărțire, Maricica îi întinse ca întotdeauna tradiționalul pachet cu sanvișuri și plăcinte, dar nu-i dărui tradiționalul zîmbet fals. Cînd, la plecare, conform obiceiului, el o rugă așa, de formă: „cheamă o femeie să te ajute la spălat", ea nu mai consimți la jocul acesta și îi răspunse iritată: — „Ce tot îndrugi acolo?" Izbucni tragedia: Maricica nu-i mai zîmbi fals.

„Optimistul" simțea totuși nevoia unui zîmbet, fie și a unui zîmbet fals. Fostul deblocat Grigoraș avea cam de multă vreme misiunea nobilă și generoasă de a-i insufla optimism la o adică, de a-i zîmbi vesel și fals — de altfel, aceasta era și una din principalele rațiuni ale existenței sale pe statul de salarii.

Deblocatul veni în pas alergător.

— Mă Grigoraș, ce au mă salariații cu mine? Ce fel de om sînt eu mă?

— Dumneavoastră... sînteți un tovarăș bun, cinstit, devotat, care vă faceți datoria...

— Atunci cum îți explici fenomenul...? Cum îți explici ciudățenia? De ce nu vin oamenii la mine?

— Nu știți dumneavoastră cum e omul nostru?

Și Grigoraș, în semn de solidaritate cu suferința amicului, îi dărui un zîmbet fals.

El nu se miră. Nu se simți jignit. Nu protestă. Dimpotrivă era în culmea fericirii. De mult nu mai făcea mofturi în materie de sentimente. Ii mulțumi din inimă și pentru acest zîmbet, așa fals cum era...

Și iarăși viața îi apăru în toată splendoarea ei, plină de farmec și vrajă.

Cum e el băiat econom, zîmbetul ăsta fals i-ar putea ajunge pînă la adînci bătrînețe...

Asta .. la prima vedere...

La o analiză mai adîncă ...nu se știe.

TEODOR MAZILU

Desene de ETTA ZUCKERMAN

După naționalizarea Canalului de Suez

Egiptul va adînci și lărgi Canalul de Suez

LONDRA 8 (Agerpres). — Ambasada egipteană la Londra a publicat următoarea declarație:

„Ambasada egipteană este împuternicită să exprime interesul deosebit pe care îl are guvernul egiptean ca navigația prin Canalul de Suez să nu fie menținută numai la nivelul ei actual, ci să fie lărgită și să se desfășoare mai intens.

Tinzînd către acest țel guvernul egiptean va depune toate eforturile pentru a adînci și lărgi canalul. O parte însemnată a veniturilor provenite din taxe va fi cheltuită în vederea realizării acestui țel. Guvernul egiptean va lua măsuri pentru ca funcționarea Canalului să decurgă la cel mai înalt nivel tehnic".

★

CAIRO 8 (Agerpres). — Potrivit hotărîrii autorităților egiptene au început lucrările pentru lărgirea și adîncirea albiei Canalului de Suez pentru ca pe el să poată trece vase mari avînd o deplasare pînă la 55.000 de tone.

Directorul conducerii administrației Canalului de Suez, Mahmud Iunis, a comunicat că proiectul de reconstrucție a canalului este eșalonat pe cinci ani. Costul lucrărilor va fi de 20 milioane de lire egiptene.

NEHRU: Amenințările reprezintă o cale greșită

DELHI 8 (Agerpres). — După cum anunță agenția Indiană de informații, primul ministru Nehru a declarat la 8 august în parlament că India a hotărît să accepte invitația de a lua parte la conferința asupra problemei Canalului de Suez. El a declarat că guvernul a primit garanțiile necesare și s-a convins că participarea la conferința de la Londra nu va prejudicia interesele, drepturile suverane și demnitatea Egiptului. Pentru guvern este absolut limpede, a declarat primul ministru, că nu va putea participa la o conferință care i-ar obliga pe participanții ei să accepte hotărîri adoptate în prealabil. Guvernul va refuza de asemenea să participe la vreun acord privitor la pregătiri militare sau la orice măsuri care să nege dreptul suveran al Egiptului. Participarea Indiei la conferință nu va însemna cîtuși de puțin că India este îngrădită sau legată prin prevederile comunicatului comun dat publicității de către cele trei puteri occidentale după recenta lor conferință de la Londra.

Referindu-se la declarațiile publicate în presă cu privire la măsurile militare ale puterilor occidentale, Nehru a arătat că ele au indignat nu numai opinia publică din Egipt, ci și din întreaga lume arabă, precum și din Asia.

Nehru a adăugat: N-am nici cea mai mică dorință de a intensifica pasiunile dezlănțuite, dar ar însemna să nu-mi îndeplinesc datoria față de parlament, față de întreaga țară și chiar față de părțile afectate de această criză, și nu într-o măsură mai mică față de Anglia și Franța, dacă n-aș declara următoarele: Amenințările lansate în scopul de a rezolva litigiul sau de a-și impune punctul de vedere în problema dată recurgînd la forță reprezintă o cale greșită. Ea nu este dictată de o judecată sănătoasă, ea nu ține seama de lumea contemporană și de Asia contemporană.

In încheiere Nehru a subliniat că India este profund interesată în reglementarea problemei Canalului de Suez pe baza respectării suveranității și demnității Egiptului, precum și în realizarea unui acord între toate părțile interesate cu privire la renunțarea la amenințări, violență și acțiuni unilaterale.

Toți deputații au salutat declarația primului ministru.

Grecia propune amînarea conferinței de la Londra..

ATENA 8 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse, Grecia a propus ca conferința de la Londra „pentru internaționalizarea Canalului de Suez", care urmează să înceapă la 16 august, să fie amînată și ținută în alt oraș.

Ministrul de Externe, Evanghelos Averoff, a înmînat note cu privire la această propunere reprezentanților diplomatici ai Franței, Marii Britanii și Statelor Unite.

Guvernul grec a declarat că propunerea sa este menită să dea deliberărilor asupra Suezului „atmosfera senină indispensabilă".

LONDRA 8 (Agerpres). — Agenția France Presse transmite: Din sursă britanică autorizată s-a declarat miercuri că nu se prevede nici un fel de schimbare nici în ce privește data și nici sediul conferinței de la Londra, care urmează să se deschidă la 16 august.

Este așa-dar puțin probabil ca guvernul britanic să accepte propunerea guvernului grec de amînare a conferinței și de organizare a sa în alt oraș decît Londra.

...iar Indonezia preconizează convocarea unei alte conferințe internaționale

DJAKARTA 8 (Agerpres). — Agenția France Presse relatează că într-un comunicat transmis de postul de radio Djakarta se subliniază că Consiliul de Miniștri al Indoneziei preconizează convocarea unei conferințe internaționale care să aibe un caracter cu totul diferit față de cea convocată pentru 16 August la Londra (pentru reglementarea problemei Canalului de Suez).

„Conferința pe care o preconizăm, se spune în comunicatul Consiliului de Miniștri al Indoneziei, ar avea mai puține idei preconcepute decît cea de la Londra, ar fi mai reprezentativă și ar căuta o soluție echitabilă și logică în problema naționalizării Canalului de Suez".

Consultări ale experților țărilor arabe în probleme economice

BEIRUT 8 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 august s-a deschis la Bhamdun (Liban) conferința experților țărilor arabe în probleme economice. La conferință iau parte reprezentanții tuturor statelor membre ale Ligii arabe.

După cum anunță presa libaneză, scopul conferinței este de a elabora un proiect de acord cu privire la crearea uniunii economice între țările arabe.

Interviul ministrului Comerțului al Egiptului cu privire la situația economică a țării

CAIRO 8 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „Al-Ahbar" a publicat interviul acordat unui corespondent al său de Abu Nusseir, ministrul Comerțului al Egiptului, cu privire la situația economică a țării. Abu Nusseir a spus că acțiunile Angliei și Franței, care au blocat conturile egiptene ca răspuns la naționalizarea Companiei Canalului de Suez, nu vor exercita o prea mare influență asupra comerțului exterior al Egiptului, întrucît partea acestor țări în exportul și importul Egiptului nu este hotărîtoare. In 1955, exportul Egiptului s-a cifrat la 138 milioane de lire. Din această sumă, Angliei i-au revenit mai puțin de 8 milioane. Din cele 189 milioane de lire, reprezentînd valoarea importului Egiptului pe anul trecut, partea Angliei n-a depășit 23 milioane.

Ministrul a subliniat că Egiptul duce o politică de industrializare a țării și că aceasta cere o sporire a importului de materiale de construcții, utilaj și materii prime.

EISENHOWER: Există suficiente temeiuri pentru soluționarea pașnică a problemei Canalului de Suez

WASHINGTON 8 (Agerpres). — TASS transmite: La conferința sa de presă obișnuită, președintelui Eisenhower i-au fost puse întrebări referitoare la poziția S.U.A. în problema Canalului de Suez. Președintele a răspuns că mai există încă suficiente temeiuri pentru a spera că judecata sănătoasă va triumfa și că problema Canalului de Suez va fi soluționată prin mijloace pașnice. Folosirea forței militare, a spus el, nu ar constitui o bună rezolvare a problemei. Totuși, președintele a subliniat că acest lucru nu înseamnă că el se pronunță împotriva folosirii forței „în orice împrejurări".

Succesul ansamblului C.F.R. Giulești în Olanda

HAGA 8 (Agerpres). — După succesul deosebit obținut la Festivalul internațional de folclor de la Nisa, precum și în cursul turneului întreprins în sudul Franței, grupul de dansatori și instrumentiști populari ai Ansamblului de cîntece și dansuri C.F.R. Giulești a sosit în orașul Arnhem din Olanda. La Arnhem, unde vor participa la Festivalul internațional de folclor organizat aci cu participarea a 18 țări, membrii Ansamblului s-au bucurat de o frumoasă primire din partea oficialităților și a populației.

Festivalul internațional de folclor de la Arnhem a început cu un spectacol dat de Ansamblul C.F.R. Giulești. Dansurile și melodiile populare romînești au fost îndelung aplaudate.

Comunicatul asupra îndeplinirii planului economiei naționale a R. D. Germane

BERLIN 8 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 7 august a fost dat publicității comunicatul Direcției centrale de statistică cu privire la îndeplinirea planului economiei naționale a R.D. Germane pe cel de al II-lea trimestru al anului 1956.

Sectorul socialist al industriei a îndeplinit planul în proporție de 99,3 la sută. In comparație cu perioada corespunzătoare a anului trecut, volumul producției a crescut cu 8 la sută.

In agricultură volumul global al lucrărilor executate de stațiunile de mașini și tractoare a sporit cu 20 la sută în comparație cu anul trecut. Numărul cooperativelor agricole de producție a sporit în perioada 31 mai 1955-30 iunie 1956 cu 499.

Noutăți despre tineretul lumii

O acțiune arbitrară a Departamentului de Stat al S. U. A.

MOSCOVA 8 (Agerpres). TASS transmite: După cum s-a mai anunțat în noiembrie 1955 conducerea studenților Universității din Chicago a adresat ambasadei sovietice din S.U.A. o scrisoare în care și-a exprimat dorința de a începe un schimb de studenți cu una din universitățile din U.R.S.S. In această scrisoare se spunea: „Considerăm că realizarea programului schimbului de studenți ar contribui în momentul de față la o mai bună înțelegere a activității asociațiilor noastre". In scrisoare se arăta de asemenea că Universitatea din Chicago face schimb de studenți și cu universitățile din alte țări.

Universitatea „M. V. Lomonosov" din Moscova, care face schimb de studenți cu universități dintr-o serie de țări și unde învață studenți din India, Polonia, Cehoslovacia, Franța, Norvegia, Finlanda, Islanda și din alte țări, a declarat că este de acord ca în anul școlar viitor să facă schimb de doi studenți cu Universitatea din Chicago. Intre universități s-a realizat o înțelegere cu privire la asigurarea materială a studenților, data sosirii studenților americani în U.R.S.S. și a studenților sovietici în S.U.A. etc.

La 2 august însă, Departamentul de Stat al S.U.A. a adus la cunoștință ambasadei sovietice la Washington că pentru a intra în S.U.A. studenții sovietici trebuie să accepte să li se ia amprentele digitale și că schimbul de studenți între universitățile din Moscova și Chicago trebuie amînat pentru anul viitor.

Ajutor frățesc

BUDAPESTA 8 (Agerpres). — M.T.I. transmite: Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor din Ungaria trimite în U.R.S.S., pentru stringerea recoltei de pe pămînturile desțelenite o brigadă de tineret, formată din 26 de combineri. Brigada va fi condusă de Bela Gyorfy, directorul adjunct al Institutului agricol din Martonvasar, membru al C.C. al Uniunii Tineretului Muncitor.

Conferința studențească pe întreaga Japonie a partizanilor păcii

PEKIN 8 (Agerpres). — După cum anunță postul de radio Tokio, între 5 și 7 august a avut loc la Hiroșima o conferință studențească pe întreaga Japonie a partizanilor păcii, care a discutat problema participării studenților japonezi la lupta pentru pace. La conferință au participat peste 400 de reprezentanți din partea a 80 de instituții de învățămînt superior și colegii din Japonia.

In ședința de închidere participanții la conferință au adoptat o declarație. Este necesar, se spune în declarație, ca toți studenții, indiferent de opiniile lor politice și religioase, să desfășoare o luptă activă pentru încheierea unui acord internațional cu privire la interzicerea armelor atomică și cu hidrogen și cu privire la dezarmare.

Vizită prietenească

VARȘOVIA 8 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 7 august, la invitația Asociației studenților polonezi, un grup de zece studenți ai Universităților din Paris au sosit la Poznan.

In timpul șederii lor la Poznan, oaspeții francezi vor vizita locurile istorice ale orașului, noua așezare studențească, și se vor întîlni cu studenții din Poznan.

În 24 de ore

MOSCOVA. — La 8 august au continuat la Moscova tratativele sovieto-japoneze pentru normalizarea relațiilor dintre U.R.S.S. și Japonia. In cadrul ședinței părțile au căzut de acord să creeze o subcomisie pentru discutarea și redactarea diferitelor articole din proiectul tratatului de pace. Următoarea ședință va avea loc la 10 august.

PARIS: La 5 august, Mircea Bălănescu, ministrul R.P.R. la Paris a depus o coroană de flori la mormîntul lui Nicolae Titulescu din Cannes.

PEKIN. Agenția China Nouă, referindu-se la o știre sosită din Vietnam, transmite că Suvanna Fuma, primul ministru al Laosului, a declarat că intenționează să viziteze în viitorul apropiat R.P. Chineză.

BERLIN: Potrivit relatărilor presei germane, la 7 august dintr-o serie de orașe din districtul Karl-Marx-Stadt — Johann-Georgen-Stadt, Schwarzenberg și Auerbach — au plecat în Uniunea Sovietică ostași din rîndurile unităților grupului de trupe sovietice din Germania, demobilizați potrivit hotărîrii guvernului sovietic.

DUBROVNIK. — La 6 august s-a deschis la Dubrovnik cel de al 101-lea Congres internațional de arhitectură modernă. Congresul — la care participă 100 de arhitecți de frunte din diferite țări — își va încheia lucrările la 11 august.

PARIS: După cum transmite agenția France Presse, în dimineața zilei de 8 august la minele carbonifere din Marchiennes (Charleroi, Belgia), a izbucnit un incendiu. In urma incendiului s-a prăbușit cabina ascensorului și în mină au rămas 274 de mineri despre care nu se știe nimic. Se efectuează lucrări de salvare.

BOGOTA. — Agențiile americane de presă anunță că în orașul Cali (Columbia), din cauze necunoscute, au sărit în aer șapte autocamioane încărcate cu dinamită și alte explozibile. In urma uriașei explozii au fost complect distruse o stație de cale ferată, 20 de hoteluri, restaurante, laboratoare, birouri, o fabrică de băuturi spirtoase și un mare număr de locuințe. Pînă în prezent s-au înregistrat 800 de morți și peste 1800 de răniți, dar se crede că numărul victimelor, în majoritate muncitori și soldați, este mult mai mare. Guvernul a decretat un doliu național de trei zile.

O delegație a P.M.U.P. va vizita R.P.F. Iugoslavia

VARȘOVIA. — Cu prilejul unei recepții oferită în cinstea delegației de ziariști iugoslavi care vizitează R.P. Polonă, Francisek Mazur, secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez a declarat că o delegație a P.M.U.P., condusă de el va pleca în R.P.F. Iugoslavia la 25 august.

Noi ciocniri armate în Algeria

PARIS 8 (Agerpres). — Potrivit relatărilor presei, în ultimele zile au avut loc în Algeria noi ciocniri armate între trupele franceze și insurgenți. La 6 august răsculații au aruncat în aer sectorul căii ferate Alger-Tizi-Uzu.

După cum relatează ziarul „L'Humanité", Mohammed Al Alami, noul ambasador marocan, care a sosit în Tunis, a declarat reprezentanților presei că „cauza Algeriei, Tunisiei și Marocului este comună". Ambasadorul a subliniat că poporul marocan este solidar cu poporul algerian care luptă pentru independența sa.

Să grăbim treierișul!

Pînă la 5 august, în întreaga țară a fost strînsă recolta de pe 90,6 la sută din suprafața cultivată cu păioase. In regiunile Stalin, Suceava, Cluj, Bacău, Hunedoara, Baia Mare și Regiunea Autonomă Maghiară, unde vegetația culturilor a fost mai întîrziată decît în restul țării, se recoltează acum păioasele de pe ultimele suprafețe. Totodată, se continuă și lucrările de dezmiriștit.

In ultimele cinci zile, în toate regiunile țării s-a intensificat mult treierișul. Pînă acum au fost treierate păioasele de pe 40 la sută din întreaga suprafață. Avansate sînt regiunile București, unde s-au treierat păioasele de pe 67,7 la sută din suprafața cultivată, Craiova cu 63,8 la sută, Constanța cu 52,6 la sută, Ploești, Timișoara, Galați și Pitești, unde s-au treierat păioasele de pe 48,7—43,6 la sută din suprafața cultivată. In toate regiunile țării, dar mai ales în Regiunea Autonomă Maghiară și regiunile Stalin, Cluj și Suceava, decalajul dintre lucrările de seceriș și treieriș este încă mare.

De aceea trebuie intensificate măsurile organizatorice pentru lichidarea acestui decalaj și grăbirea stringerii recoltei de păioase.

(Agerpres)

Scînteia tineretului — Sport

Polo pe apă: R.P.R.—Anglia 5—2

Ieri seară, reprezentativa R.P. Romîne de polo a întîlnit echipa selecționată a Angliei. Intîlnirea a stîrnit un interes deosebit printre iubitorii de polo pe apă bucureșteni, în primul rînd datorită faptului că sportivii englezi evoluau pentru prima dată în țara noastră.

Echipa de polo pe apă a Angliei se bucură de un prestigiu însemnat în Europa și numără în componența ei cîteva nume bine cunoscute. Este vorba de Miller, Jones și Worsell. Recent, selecționata Angliei a reușit să învingă echipa Spaniei cu 5—3.

Datorită acestui fapt, înaintea întîlnirii de aseară se părea că partida va fi foarte echilibrată, mai cu seamă că în meciul R.P.R.—Anglia, care a avut loc în anul 1954 la Torino, cu prilejul campionatelor europene, poloiștii englezi au întrecut la limită reprezentativa noastră cu 6—5.

Realitatea a fost însă alta. Reprezentativa țării noastre a cîștigat foarte ușor întîlnirea cu scorul de 5—2 (3—1). Inotătorii romîni și în special Hospodar, Simon, Nagy și Zahan au ajuns întotdeauna primii la minge, dovedind o mobilitate remarcabilă. Ei au creat faze foarte frumoase în fața porții oaspeților și au șutat mai mult și mai puternic. Nu același lucru se poate spune despre sportivii englezi. In prima repriză portarul echipei noastre — Marinescu, nu a primit decît o singură minge care a adus de altfel oaspeților unicul gol în prima parte a jocului. Am remarcat totuși agresivitatea și mobilitatea lui Miller pe care însă Hospodar a reușit aproape regulat să-l deposedeze de balon.

Punctele au fost marcate în ordine de Simon, Worsell, Hospodar, Bordi, Worsell și Nagy de două ori.

★

Cea de a doua întîlnire dintre reprezentativele de polo pe apă ale R.P. Romîne și Angliei se va desfășura mîine seară începînd de la ora 20,30 în bazinul „Dante Gherman" (Ștrandul Tineretului).

R. C.

Mari surprize în cursa ciclistă „Turul Europei"

Miercuri la ora prînzului piața Republicii din Zagreb, pavoazată festiv era o mare de oameni. Zeci de mii de locuitori ai frumoasei capitale croate așteptau cu nerăbdare să-i salute și să le ureze drum bun celor 88 de cicliști participanți la „Turul Europei".

Inainte de plecarea în cursă, dl. Jaques Goddet, directorul ziarului francez de sport „l'Equipe" luînd cuvîntul din partea comitetului de organizare a spus că această întrecere va deveni una din probele clasice internaționale, reunind pe cei mai buni cicliști și aducînd o contribuție efectivă la prietenia dintre popoare. Apoi președintele comitetului popular, Z. Drausnic, urînd drum bun cicliștilor a tăiat panglica, marcînd plecarea în prima etapă a competiției Zagreb-Rjeka (180 km.). Această primă etapă în care s-a realizat o excepțională medie orară de aproape 39 km. pentru un traseu de munte, a răsturnat calculele celor mai îndreptățiți specialiști. Astfel, Italia, prima favorită a cursei și R. P. Polonă au fost întrecute categoric de echipa cicliștilor francezi care au dominat cu autoritate întrecerea. Chiar de la primele lovituri de pedale cicliștii francezi imprimă o cadență rapidă. In prima oră sînt parcurși 46 de km. iar după două ore plutonul trece prin fața bornei kilometrice cu numărul 86. Pe urcușul de la Vrbosko, lung de 11 km. se face o serioasă triere. Aci se pierde și N. Maxim. Singur Dumitrescu rezistă în primul pluton pînă la al treilea pisc: Spikulak.

Victoria în această etapă a fost decisă la sprintul final unde francezul Roger Rivier a întrecut în ordine pe Falaschi (Italia), Rorbach (Franța) și Cristian (Austria).

Iată clasamentul etapei: 1. Riviere (Franța) a parcurs 180 km. în 4h 38'49" (media orară 38.735 km.); 2. Falaschi (Italia); 3. Rorbach (Franța);

Cicliștii romîni au fost cronometrați cu următoarele timpuri: Ștefu 4h 53'55"; Moiceanu 4h 54'50; Zanoni 4h 55'03"; Vasile 4h 58'20"; Dumitrescu 4h 58'23"; Poreceanu 4h 59'19"; Maxim 5h 09'42". Cunoscutul ciclist italian Fallarini a sosit la 9' de învingător iar Krolak (R. P. Polonă) la 12'.

Clasamentul pe echipe: 1. Franța 13h 57'02", 2. Olanda 14h 04'55"; 3. Belgia 14h 06'15";

Astăzi se dispută etapa a II-a Rjeka-Udine (180 km.).

Două noi recorduri R. P. R. la atletism

Pe stadionul Republicii a început miercuri concursul de verificare a atleților din lotul R.P.R. Cu acest prilej au fost stabilite două valoroase noi recorduri republicane în probele de aruncări. La greutate, Aurel Raica a obținut rezultatul de 15,98 m. performanță care întrece cu 11 cm. vechiul record al țării deținut de Gabriel Georgescu din anul 1953. Maestra sportului Lia Manoliu a realizat în proba de aruncarea discului 46,80 m. rezultat superior cu 10 cm. vechiului record ce-i aparține.

Concursul continuă astăzi cu începere de la ora 17,30.

Numirea noului ambasador al R. P. R. în Republica Populară Bulgaria

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale, tov. Mihail Roșianu a fost numit ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în Republica Populară Bulgaria în locul tov. Gheorghe Velcescu, care urmează să primească o altă însărcinare.

Informații

★ Miercuri 8 august a.c. dr Ioseph Jackson, președintele Convenției naționale baptiste din S.U.A., membru în Comitetul executiv al alianței mondiale baptiste și membru în Consiliul mondial al bisericilor creștine, care se află în Capitală, a făcut o vizită la Ministerul Cultelor unde a fost primit de acad. prof. P. Constantinescu-Iași, Ministrul Cultelor.

★ La invitația colectivului uzinelor „Gh. Gheorghiu-Dej" din R. P. Ungară, marți seara a plecat la Budapesta echipa artistică a uzinelor „Matyas Rakosi". Echipa artistică a uzinelor „Matyas Rakosi" va da o serie de spectacole în mai multe uzine și întreprinderi din R. P. Ungară. In cursul lunii septembrie urmează să sosească în țara noastră echipa artistică a uzinelor „Gh. Gheorghiu-Dej" din R. P. Ungară.

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: **Patria, Al. Sahia, Libertății** (sală și grădină): Roșu și Negru (seria II). **Magheru, V. Alecsandri, Elena Pavel** (sală și grădină), **Doina**: Iartă-mă; **I. C. Frimu** (sală și grădină), **Vasile Roaită** (sala și grădină): Contele de Monte Cristo (seria II-a); **Filimon Sîrbu** (sală și grădină), **București, Grădina Progresul, Infrățirea, 1 Mai** (sală și grădină): Roșu și negru (seria I-a); **Lumina, 8 Mai**: Contele de Monte Cristo (seria I-a). **Central**: Accidentul; **Victoria, M. Eminescu**: Chitarele dragostei; **Tineretului**: Liliacul; **Maxim Gorki**: Curg apele tulburi; **Timpuri Noi**: Teatrul Armatei la un deceniu de activitate, Grotele din Aggtelek, Munteie Rila Ceardas, Ursulețul cel țîfnos; **Al. Popov**: O noapte pe Mont Blanc, **Gh. Doja**: Casa mult visată; **Grivița**: Serenada străzii; **8 Martie**: Tata, mama, bona și... eu, **Cultural**: Infidelele, **Unirea** (sală și grădină): La marginea orașului; **C. David, 23 August**, Amanții din Toledo, **T. Vladimirescu**: Bel Ami; **Carpați**: O sărutare furată; **Arta**: Fanfan la Tulipe; **Munca**: Poemul pedagogic; **Miorița**: Dragoste pierdută, **Moșilor**: Un pahar cu bere; **Donca Simo**: Zvăpăiata; **Ilie Pintilie**: Pumnul de fier; **Popular, N. Bălcescu**: Ali Baba și cei 40 de hoți. **N. Grigorescu**; **Volga**: Vagabondul (seria I-a); **Coșbuc**: Alarmă în munți; **Olga Bancic**: Popescu 10 în control, La mere; **A. Vlaicu**: Călușeii.

O întîmplare obișnuită

de B. Strelnikov

Marea reformă agrară abolind pentru totdeauna regimul feudal și exploatarea proprietarilor funciari, a dat pămînt și fericire tineretului sătesc.

In fotografie: O tînără țărancă înfigînd în pămînt pancarda, în noua sa porțiune de orezărie.

Federația tineretului democrat din Vietnam se bucură de un mare prestigiu în rîndurile poporului. Este suficient să arătăm că în timpul războiului 80 la sută din numărul total al tinerilor ostași din armata populară și al partizanilor erau membri ai Federației. Tinerii patrioți formau jumătate din numărul total al hamalilor voluntari care înlocuiau prin activitatea lor transportul auto ce pe atunci nu putea face față nevoilor republicii. S-au acoperit de glorie brigăzile de șoc ale tineretului care au croit drumuri prin munți și junglă.

Acum, în timp de pace, Federația tineretului democrat din Vietnam, împreună cu întregul popor și sub conducerea Partidului celor ce muncesc din Vietnam, construiesc patria democrată.

Vreau să vă povestesc despre unul din tinerii patrioți vietnamezi. Il cheamă Van Thi Liuk. L-am cunoscut în împrejurări oarecum neobișnuite. Iată cum s-au petrecut lucrurile:

In satul Han Nian se apropia de sfîrșit înfăptuirea reformei agrare. In ajun poporul judecase pe o moșieriță care poseda aproape tot pămîntul din sat. Tribunalul a decis ca pămîntul să fie împărțit țăranilor. In afară de aceasta, moșierița a fost obligată să restituie consătenilor săi aproximativ 90 de tone de orez și cîțiva bivoli pe care îi confiscase de la țărani „pentru datorii".

Seara, într-o poiană străjuită de palmieri de cocos, a fost aprins un foc și au fost arse toate creanțele țăranilor care fuseseră confiscate de la moșieriță. Erau atîtea hîrtii încît atunci cînd au fost aruncate pe foc, flăcările s-au ridicat pînă la vîrfurile palmierilor. Pentru o clipă au amuțit de spaimă chiar și papagalii.

Au răsunat tobele, flautele au intonat un cîntec de veselie, au sunat tamburinele. Hîrtia aprinsă pocnea și scotea fum. Pe mesuțe de bambus se aflau farfurii cu gustări — orez fiert cu legume, orez dulce, semințe de lotus, alune prăjite.

Deodată cineva strigă:

— S-a întors Liuk! S-a întors cu banii!

Prin mulțimea zgomotoasă a țăranilor și-a făcut loc un tînăr nu prea înalt, într-o cămașă închisă la culoare, peticită. Se clătina de oboseală. Și-a șters cu mîneca sudoarea care îi curgea pe față. Apropiindu-se de masă, a scos din sîn un pachet de bani pe care l-a arătat țăranilor.

— Sînt toți — a spus el cu un glas răgușit, umezindu-și buzele uscate.

L-au îmbrățișat, dar el zîmbea obosit, cu ochii ațintiți asupra orezului de pe masă, din care ieșeau aburi. Observîndu-i privirea, unul din țărani i-a întins bețele și cana sa.

Deodată, tînărul și-a pierdut cunoștința.

Peste un minut și-a revenit și părea foarte tulburat. Ii era rușine de slăbiciunea lui.

— A leșinat de foame, mi-a șoptit interpretul, care reușea totdeauna să afle totul. Liuk a străbătut pe jos 80 de kilometri prin munți și n-a mîncat două zile și două nopți.

...Noaptea am stat pe malul lacului sprijinit de trunchiul unui palmier și am ascultat povestirea domoală a lui Van Ciong, un bătrîn plin de zbîrcituri, cu o barbă deasă încărunțită și cu un picior de lemn.

Bătrînul Van Ciong vorbește încet, aproape în șoaptă. Știu că acesta este un obicei al multor vietnamezi — foști partizani, de care ei nu se pot dezbăra nici în timp de pace. Interpretul ținea o făclie deasupra capului, și în lumina tremurătoare eu scriam cele povestite de bătrîn.

Iată ce am scris în noaptea aceea.

Liuk, tînărul care a leșinat în seara aceea, s-a născut în acest sat în urmă cu 24 de ani. Tatăl lui a fost omorît de ocupanți. Pămîntul le-a fost luat de moșieriță. Mama lui s-a angajat ca argată.

— Liuk avea șase ani, iar frățiorul lui mai mic — doi, povestește încet bătrînul, umplîndu-și luleaua. Intr-o zi, băiatul s-a îmbolnăvit. Il înăbușea tusea. Ce putea să-i facă mama lui? Inima i-a spus să-i dea copilului lapte de cocos. S-a urcat mama într-un palmier de cocos ca să culeagă nuci. Probabil că uitase biata femeie că palmierii aparțineau moșieriței. Iar cînd, turbind de furie, moșierița a fugit cu un topor în mînă spre palmier și i-a poruncit mamei să coboare, mama s-a speriat așa de tare încît a leșinat de spaimă, strîngind în brațe trunchiul copacului. Moșierița s-a înfuriat și mai tare și s-a apucat să doboare palmierul. Palmierul s-a prăbușit în apă, și împreună cu el și mama lui Liuk. S-a înecat... Liuk a văzut toate acestea. In dimineața zilei următoare, moșierița s-a năpustit asupra lui Liuk care legăna frățiorul ce plîngea. Probabil că plînsul o trezise din somn pe moșieriță. Ea a luat copilul de piciorușe și l-a aruncat de pămînt. Spre seară, copilul a murit.

Zece ani a argățit Liuk la moșieriță. Odată, cînd a fost bolnav era gata să moară de foame. Cînd a împlinit 16 ani s-a înrolat în armata populară. Acolo n-au vrut să-l primească; era mic și slab. A plîns Liuk, s-a rugat să fie primit și l-a înduplecat pe comandant.

După ce a fost rănit, Liuk a început să lucreze ca hamal, a muncit la construirea drumurilor, a fost podar. In acest timp el a intrat în Federația tineretului și a început să învețe carte. Pe atunci toți învățau. In piețe se aflau două porți, unele înalte și largi, pe care se afla scrisă cîte o lozincă. Cine putea să citească lozinca trecea prin aceste porți de onoare, iar cine fusese leneș și nu știa să citească — trecea prin porțile înguste și strîmte „pentru cei neștiutori". Lozinca de pe „porțile de onoare" se schimba în fiecare zi.

După ce Liuk a învățat să citească, a învățat la rîndul lui carte pe alți zece tovarăși. Aceasta era o lege a membrilor Federației tineretului.

Acum doi ani, Liuk s-a înapoiat în satul lui natal. Federația l-a trimis să ajute partidului la efectuarea reformei agrare în acest sat. Firește că după revoluție țăranii începuseră să trăiască mai ușor. Arenda pentru pămînt devenise de cîteva ori mai mică. Moșierița se mai liniștise, dar pămîntul îi mai aparținea încă.

Liuk a luat în arendă o palmă de pămînt și a început să muncească cum munceam cu toții. De pe lotul lui el strîngea atît de puțin orez încît abia îi ajungea pentru hrana sa. Nucleul sătesc al Federației tineretului l-a scutit de plata cotizațiilor pe care țăranii membri de partid, precum și țăranii membri ai Federației tineretului le plăteau în orez. Liuk însă nu a fost de acord cu aceasta. El a explicat că partidul l-a trimis la sat și i-a poruncit să îndeplinească lozinca celor „Trei împreună". Aceasta înseamnă: a trăi împreună cu țăranii cei mai săraci, a lucra împreună cu ei pe ogoare, a pregăti împreună cu ei reforma agrară.

In primăvara trecută, o nenorocire s-a abătut asupra satului nostru. Așteptam să vină ploile, dar ele nu veneau. Orezul era amenințat. Atunci Liuk a propus să se sape fîntîni. La început țăranii n-au avut încredere în el. Liuk însă a insuflețit întregul tineret din sat. Au săpat 16 fîntîni și zi și noapte au cărat apă cu gălețile pe ogoare. Apoi, au construit de la fîntîni pînă pe ogoare „conducte de apă" din bambus. Este adevărat că nu toate semănăturile au fost salvate, dar majoritatea recoltei a fost totuși strînsă în condiții satisfăcătoare. De atunci Liuk a început să fie și mai respectat în sat.

Iată că acum am luat pămîntul de la moșieriță. Am judecat-o pentru atrocitățile pe care le-a comis, pentru lacrimile și sîngele vărsat. A prezidat Liuk.

Bătrînul începe din nou să tragă din pipă. Făclia pe care interpretul o ține deasupra capului s-a stins.

— Dar ce a fost cu banii aceia? — l-am întrebat eu.

— Nimic deosebit, răspunde Van Ciong — o întîmplare obișnuită. Moșierița se „pregătea" și ea pentru reforma agrară. N-am fost suficient de vigilenți și ea a vîndut toți bivolii. Este adevărat că cumpărătorii n-au reușit să-i ia, dar moșierița a reușit să trimită banii pe care îi primise pentru bivoli unei rude din alt sat. Cînd Liuk a aflat aceasta, a plecat la această „rudă". A sosit la timp. Comitetul sătesc l-a ajutat să i se restituie banii.

Pe drum, Liuk a obosit. Voia să mănînce. Doar străbătuse pe jos 40 de km încolo și alți 40 de km. înapoi, fără să se odihnească. In drum a întîlnit el magazine, dar nu avea bani. Este adevărat că avea la el un pachet mare de bani, dar aceștia erau banii țăranilor.

— Iată ce tineri avem acum! — își termină Van Ciong povestirea, scuturîndu-și pipa de trunchiul palmierului.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori. Tel. 7.68.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

STAS — 3452 — 52